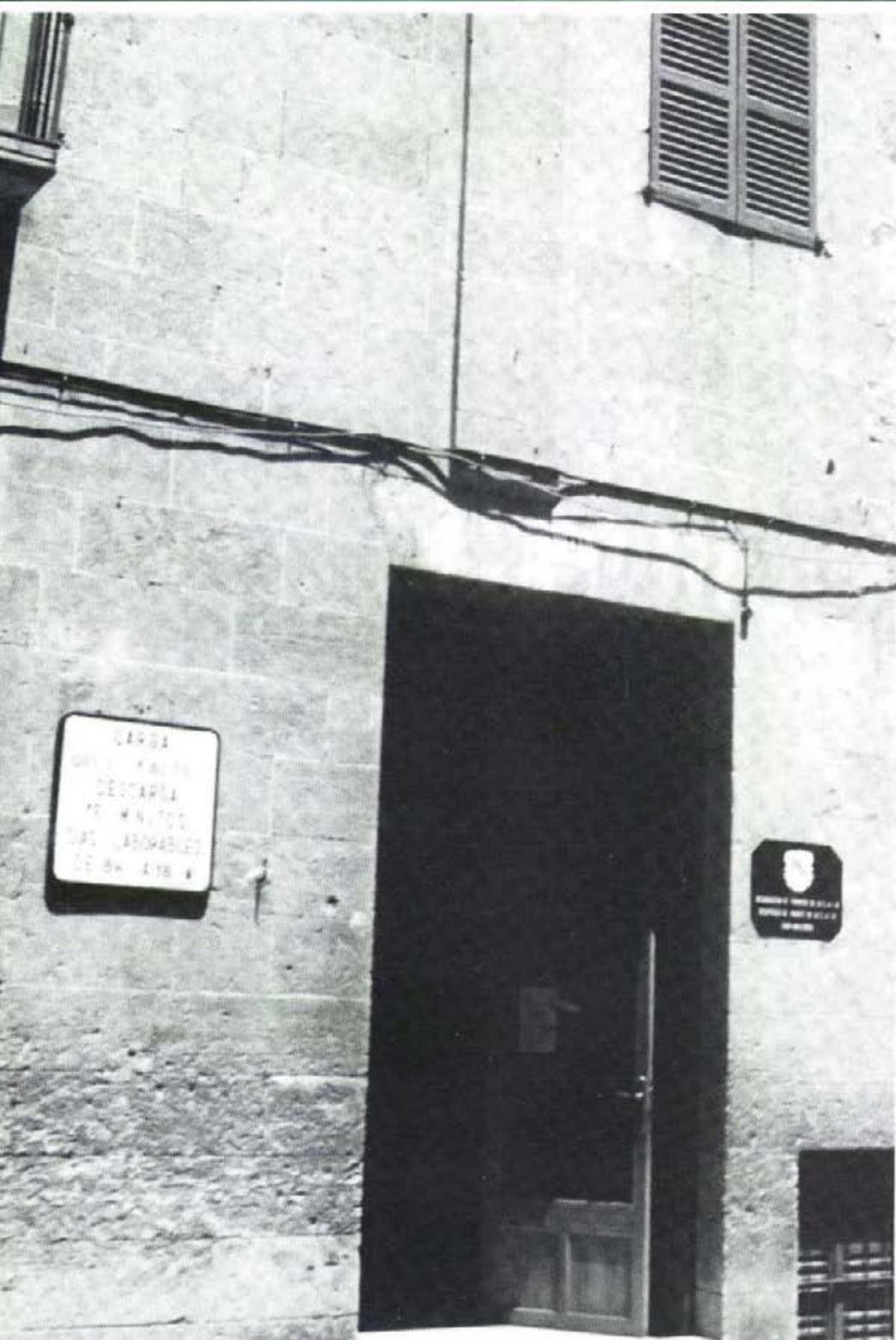

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Juliol-Agost 1993 - n. 136 - 150 PTA

MÉS DE DOS MIL MILIONS
DE PRESSUPOST MUNICIPAL

ANTONI GARCÍAS,
REELEGIT SENADOR

JOAN QUINTANA,
CAMPIÓ DE BALEARS
D'ATLETISME CADET

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7.5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 / PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Sebastià Alzamora
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Lucia Caldés
Celso Calviño
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Damià Duran
Bartomeu Font
Joana Font
Catalina Garau
Maties Garcias
Antoni Ginard
Miquel Janer
Franc Jaume
Coloma Julià
Antoni Llompart
Benet Llompart
Llorenç Mascaró
Francisca Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdera
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

T Tirrena S.A. Tel. 55 52 12

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Una tronada d'estiu

El passat mes de juny, habitualment tranquil com antesala de les vacances d'estiu, aquesta vegada ha estat especialment mogut començant en primer lloc per les eleccions generals. Una consulta electoral polaritzada al voltant de les figures representatives de socialistes i populars, Felipe González i José María Aznar, respectivament. Quan la panxada d'enquestes pronosticava i gairebé cantava una victòria de la dreta, arribava la realitat de l'escrutini i els vots donaven un nou triomf del PSOE, si amb la majoria tradicional notablement retallada.

Dins tot allò referit a la nostra comunitat autònoma, una vegada més el partit de Gabriel Cañellas aconseguia una majoria de vots i també, una vegada més, les formacions nacionalistes es quedaren sense poder col·locar a un dels seus representants a Madrid. Quan encara no s'havien apagat els ecos de la consulta electoral, Cañellas sorprèn amb una remodelació del seu govern. Una sèrie de canvis amb l'excusa oficial de donar aires de joventut als titulars d'algunes conselleries, i que en realitat es tractava de rellevar a unes persones que, per un o un altre motiu, robaven protagonisme al President. A l'Ajuntament de Llucmajor, després de pràcticament dos anys de lluna de mel, arribava la primera confronta entre els membres de la coalició de govern municipal. El primer entrebanc venia amb l'acord de demolició de les dues edificacions a mig construir que es troben a la zona de jardí del carrer Miramar de s'Arenal. El Partit Popular donava suport a l'acord que responia a una decisió de la Prefectura de Costes, mentre els partidaris de Rabasco, autoproclamats cavallers defensors de la localitat turística, aixecaven la bandera de l'oposició.

Rabasco i ASI no només votaven en contra de l'enderrocament, sinó que organitzaven una manifestació de protesta, argumentant que Costes i l'Ajuntament de Llucmajor els deixava sense ambulància i sense un lloc d'assistència mèdica. Rabasco desqualificava amb dures paraules els seus companys d'aventura municipal, posant dins el mateix sac l'oposició socialista i el partit Popular. <Quienes han permitido a la demolición del edificio destinado a la Cruz Roja quedan descalificados para venir a pedir el voto a los vecinos de s'Arenal>. Es d'esperar que el número d'ASI recordàs que l'acord de demolició va comptar única i exclusivament amb els vots favorables dels seus companys de coalició de govern, els set regidors del PP.

Aquesta primera contrada és, creim, sols una tronada d'estiu. El pacte de govern aplega més interessos i conveniències i dues edificacions, sense acabar, no seràn determinants d'una ruptura. Serà només una sorollosa tronada d'estiu.

El pressupost més elevat de la història

2.070 milions de pessetes. Pressupost municipal per al 1993

La majoria del PP i ASI va aprovar els pressuposts municipals per a enguany en un Ple extraordinari celebrat el passat dilluns dia 21 de juny. El partit socialista va votar contra uns pressuposts que preveuen una despesa municipal de 2.070 milions de pessetes, 400 milions més que l'any passat: uns pressuposts expansius per a un temps de crisi.

El pressupost d'enguany, el més elevat de tota la història de l'Ajuntament de Lluçmajor, marca un incre-

ment del 29 per cent respecte del pressupost de l'any passat i supera la barrera dels 2.000 milions de pessetes. D'aquests dos mil milions, 459 es destinaran a inversions, el 22% del total, i 614 a despeses de personal. La partida més important, pel que fa a les despeses, és la de serveis, amb 733 milions de pta.

El regidor responsable d'hisenda, Lluç Tomàs (PP), va justificar aquests pressuposts expansius amb

la necessitat de donar sortides a la crisi econòmica: «les entitats públiques han de ser un motor per a l'economia, en temps de crisi» va dir Lluç Tomàs.

CRÍTQUES SOCIALISTES

El portaveu del PSOE, a l'oposició, Joan Monserrat, va criticar el retard en l'aprovació dels comptes de la casa de la vila: sis mesos. «Era preceptiu liquidar els comptes del 92 dins els tres primers mesos de l'any, i enguany pareix que hi haurà temps fins a finals de juliol» va dir Monserrat.

Els socialistes consideren que el pressupost del 93 és excessiu: «hauria estat més que suficient un pressupost de 1.400 milions de pessetes». Joan Montserrat va criticar especialment l'augment de personal, 42 persones, i l'endeutament de la casa de la vila.

UN DEUTE DE 1.200 MILIONS

Segons el portaveu socialista l'endeutament acumulat de l'Ajuntament ja suma 1.200 milions de pta. i supera el 50% del pressupost municipal. Monserrat afirmà que el 10% del pressupost se n'anava només en pagament d'interessos i que la gestió del PP i ASI repercutiria sobre el consistori que hagués d'heretar aquest deute: «al pròxim govern, que Déu li do remei, perquè serà gros amb l'amortització de capital que s'haurà de fer!».

Pel que fa als ingressos previstos, Monserrat va considerar que moltes partides estaven inflades i que el PP i ASI s'havien excedit en les seves previsions recabadores. Això, va dir el portaveu socialista, repercutiria directament en la possibilitat d'inversions, que va reduir a només 280 milions de pessetes.

UN PRESSUPOST «TAN

DIFICULTÓS COM IMPOSSIBLE» D'ENTENDRE

Joan Monserrat va gastar la major part del seu temps en criticar el que considerava un pressupost obscur i mal d'entendre. Entendre la relació de comptes que ha presentat el govern municipal és, segons el portaveu socialista «tan dificultós com impossible». Monserrat criticà també l'abundància de situacions legals al text: «una república amb massa lleis és una mala república, deien els romans».

REPLICA DEL PP

«Me preocuparia que li agradàs aquest pressupost, perquè a mi no m'agradaven els que vostè feia i ja voldria jo que s'aclarís algun dia no llunyà el desgavell que hi havia en aquesta casa quan vostès comandaven».

I pel que fa a les situacions legals, Lluç Tomàs no va ser menys contundent: «nosaltres no feim les lleis pressupostàries, les seguim. Si vostè, senyor Monserrat, no estén els conceptes... jo no els he inventat, sino el Ministeri».

EL PP NO HA CREAT EL DEUTE D'AQUEST AJUNTAMENT»

«El PP no ha creat el deute d'aquest ajuntament» va dir el regidor d'Hisenda, «nosaltres l'hem heretat de la seva gestió». Segons Lluç Tomàs, el consistori ha hagut d'endeutar-se a causa d'obres que els socialistes «pressupostaren durant el seu mandat de manera insuficient». Tomàs cità els casos de la ronda de Ponent, el col·lector per a la ronda de Mígjorn, la guarderia i el local per a ancians de S'Arenal i les piscines de Lluçmajor.

Pel que fa als interessos del deute, només sumen, segons la majoria, el 7'9% del pressupost i no el 10% com deien els socialistes.

PERSONAL: «SI COMANDÀS EL PSOE SERÍEM TRES-CENTS»

Pel que fa a la creació de noves

places per a personal de l'Ajuntament, el portaveu de la majoria va justificar-la en la necessitat de gestionar unes infraestructures que es varen crear durant l'anterior mandat municipal, i en la necessitat de tenir gent qualificada per poder dur endavant les obres previstes per l'actual consistori, sobretot l'ampliació del cementeri, sense haver de recórrer a projectistes externs, «cosa que sortiria molt més cara».

El portaveu del PP va minimitzar l'ampliació de plantilla i va encolorir al PSOE i al PSM la responsabilitat de les actuals dimensions de la burocràcia municipal. «L'any 1987, en temps de don Antoni Zanoguera (batlle d'AP), treballaven a la Casa de la Vila 84 persones; l'any 1991, quan el PSOE i el PSM deixaren el govern municipal ja eren 182. Ara som, 203 si no comptam les vacants, però al seu ritme ja seríem 300» va concloure el regidor d'Hisenda.

ASI: NO PERÒ SI

Tot i que la major part de les inversions del 93 es faran a s'Arenal, el regidor d'Urbanisme, Joaquin Rabasco, va lamentar que els pressuposts d'enguany no incloguessin la realització de les obres del centre de salut de l'Hotel Maracanà, ni haguessin previst cap partida concreta per al

pressupost d'Agricultura. Rabasco va expressar la seva confiança en que l'Ajuntament iniciaria les obres del Maracanà «encara que no estassin incloses al pressupost». «Faltan muchas cosas por hacer y otras muchas por incluir» va sentenciar Rabasco i, tanmateix, va votar a favor del pressupost perquè «en bien de nuestro pueblo, seguiremos adelante».

«UN EQUIP DE TERCERA AMB PRESSUPOST DE PRIMERA»

El portaveu d'ASI va concloure la seva exposició amb una dura crítica al personal de l'Ajuntament. «Yo entraría a hablar de la calidad del personal». «Mi partido me obliga a decir que el presupuesto de este ayuntamiento es el de un equipo de primera, que juega en tercera con un personal cansado en el que, quien más, quien menos, se sienta en el banquillo». Ningú no va replicar. A la votació, ASI i PP aprovaren els pressuposts amb el vot en contra del PSOE.

En un punt aprovat per urgència, va aprovar-se la demolició de les dues edificacions construïdes sobre la platja de s'Arenal amb el vot favorable del PP, el vot contrari d'ASI i l'abstenció del PSOE.

A. Llompart

VIATGES XALOKI li prepara les vacances

Plenari de l'Ajuntament

Convocatòria d'onze places d'Oficial de la Policia

Arnau Tomàs

El ple ordinari del mes de juny va durar escassament mitja hora. Els 15 punts contemplats a l'ordre del dia foren resolts per unanimitat, a una velocitat vertiginosa, exceptuant el punt 9, relatiu a la ratificació del nomenament d'advocat i procurador, per un contenciós de l'Ajuntament, el qual no es va especificar a l'escàs públic assistent, amb el vot en contra del grup socialista.

Els demés acords, aprovats per tots els regidors, foren els següents:

-Convalidació de despeses pel pagament d'un descobert a la Seguretat

Social, des dels anys 1985-88.

-Oferta pública de treball per a aquest any 1993.

-Aprovació inicial de la modificació de l'ordenança reguladora del preu públic per a entrada de vehicles i reserva de la via pública per a aparcament exclusiu de càrrega i descàrrega de mercaderies.

-Modificació de l'ordenança fiscal per al servei de la grua municipal.

-Aprovació de la convocatòria i bases per cobrir onze places d'oficial de la Policia Municipal pel sistema de promoció interna, i una plaça d'oficial del Cementeri.

-Ratificació de la sol·licitud d'in-

clusió en el pla d'Equipaments esportius del CIM.

-Adhesió de la corporació municipal al Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació i desenvolupament al Tercer Món, amb destí del 0'7% del pressupost de les festes locals.

-Subscripció al conveni de la col·laboració amb INTRESS pel funcionament del Centre Migjorn.

-Desestimar les al·legacions presentades per Sebastià Ramis Mas, com a propietari d'una construcció il·legal en terreny públic, objecte del corresponent expedient d'infracció urbanística, i ordenar la demolició d'allò construït de forma il·legal.

Excursió a les Illes Canàries

Un grup de llucmajorers/es ha realitzat dies passats un meravellós viatge a Tenerife, Lanzarote i La Gomera, organitzat per Viatges Xaloki S.A.

Com és ja habitual les persones d'aquest grup, la ma-

joria de les quals ja jubilades, han viatjat per bona part d'Espanya i d'Europa, amb el desig de revitalitzar els difícils anys de la seva joventut i que ara poden fruit. I que sigui per molts d'anys.

La IV Alemanya filma a Lluçmajor

Els darrers dies del passat mes de juny Lluçmajor ha estat escenari (trànsit, Bar Mundial, Plaça...) per a la sèrie de 13 capítols «Bones Vacances» que filma la primera cadena de la TV alemanya. L'equip de filmació s'allotja a Cala Ferrera de Felanitx i des del mes de març fins a l'octubre ha intentat captar les millors imatges de Mallorca com a escenari de la sèrie: Formentor, Artà, Cala Mondragó, Palma, Valldemossa, Deià... i en aquesta ocasió la plaça de Lluçmajor. Els principals protagonistes són: Siegfried Rauch i Cristine Greiu, acompanyats d'un bon nombre d'«extres» lluçmajorers.

VI Aniversari de la Banda de Cornetes i Tambors de Lluçmajor

La Banda de Cornetes i Tambors de Lluçmajor, dirigida per Tolo Bergas va celebrar el seu VI aniversari acompanyada pel seu padrí Tomeu Penya, el cantautor de Vilafranca, el qual i com és habitual va interpretar per als nins i nines de la banda algunes de les cançons del seu nou disc a punt d'editar. En aquesta ocasió en Tomeu va venir amb la seva filla de dos anys, i en el transcurs del berenar fou obsequiat amb una guerra on hi figuraven totes les firmes dels components de la Banda de Cornetes i Tambors.

La novetat d'enguany és que ara la Banda també ha elegit una padrina jove i és na Cristina Vera, la Miss Balears 1992.

Fotos: Fermín

**EXTRAVIAT CA RATER
NEGRE I FOC**

**Nom: «BORIS»
ES GRATIFICARÀ**

Tel. 66 00 75 - 66 08 72

Es gratificarà a qui el trobi o faciliti informació que permeti la seva recuperació

Per reviuire els bons moments:

CARRER D'ES CONVENT, 103 - LLUCMAJOR

Cinquè concert fi de curs de l'Escola de Música

Dia cinc de juny, un any més, i per cinquena vegada consecutiva, l'Escola de Música de Lluçmajor oferí el concert de fi de curs.

En un marc incomparable com és el del Monestir de Gràcia, a les sis de l'horabaixa, donà començament un concert que vingué a ser la mostra de la bona evolució en l'ensenyament que ha anat duent a terme l'escola des de la seva creació, i de l'alt nivell aconseguit ja pel conjunt instrumental, quan es compleix, només, el seu cinquè aniversari.

D'entre les peces interpretades per la Coral Infantil, destacariem, per més conegudes, la cançó «En Pep Gonella té» i «Jo i un pastor», sense voler, amb això, desmerèixer en absolut la cançó de «la princesa que habitava en el cor d'una poma» amb lletra de l'escriptor mallorquí Gabriel Janer Manila o la «Cancó de les transformacions», popular llucmajorera, transcrita pel professor Sebastià Cardell.

A continuació actuaren el Cor Mixt que fou dirigit amb experiència pel porrerenc Sebastià Melià, l'orquestra de Cambra que, una vegada més, s'atreviren amb una peça prou difícil com és el primer moviment del Concert de Brandenburg nº 5 de J.S. Bach, i l'orquestra de percussió, la qual conservà la seva habitual espectacularitat.

Tancà el concert el Conjunt instrumental amb un adagio d'Albinoni i un menuetto de Beethoven.

Com a comiat del curs, els cors, amb la participació del públic, cantaren «La Balanguera».

La vesprada finalitzà amb dos parlaments, un del president de l'Associació «Amics de la Música» Sr. Joan Salvà i un del Regidor de Cultura, Sr. Mateu Monserrat.

Sense oblidar, això sí, que abans de baixar cap al poble, els assistents

poderen disfrutar d'un «piscolabis», tan abundós que un en podia, gairebé, sopar.

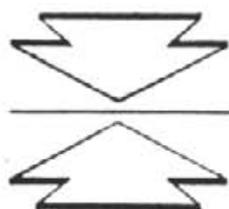
Sebastià Rubí

Fotos: Francesc Vidal

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

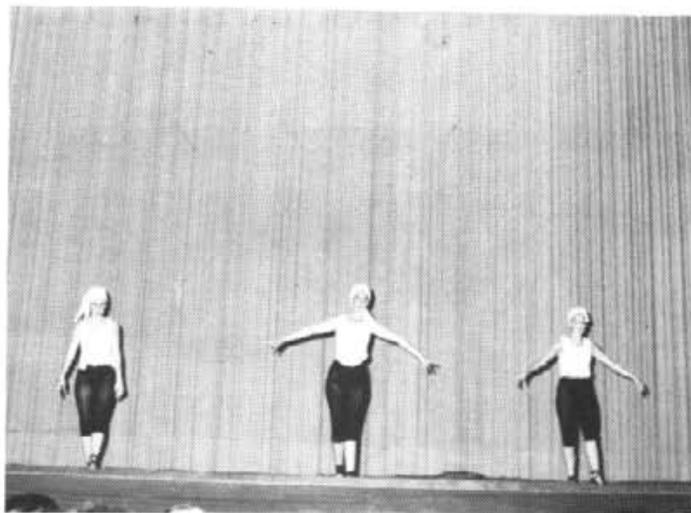
**OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

Festival de Dansa Clàssica

El passat divendres, 25 de juny es va realitzar un festival de Dansa Clàssica al Teatre Recreatiu a càrrec de l'escola que dirigeix Paloma Dopico.

Les actuacions programades s'anomenaven: Barra, iniciació, primer curs, pas a dos, corsari, primeres passes, divertiment, vals, variació i el ballet blanc amb músiques selectes de J. Strauss, J. O'Brien, G. Verdi, L. Minkus, D.

Drigo, F. Adam, Auber, D. François.

El públic assistent va agrair amb molts d'aplaudiments aquest acte per les interpretacions ben dignes de les alumnes, algunes de molt poca edat i de vegades per les interpretacions magistrals d'alguns altres. En definitiva un primer festival de dansa ben digne. I que no sigui el darrer!

S'Arenal

Altra vegada som a les Festes de Sant Cristòfol

La presentació del nou producte de cítrics es feu a S'Arenal. El conseller Morey Damia Sastre propietari-amfitrió, hi fou present.

Tomeu Sbert

Un atractiu programa de festes a Sant Cristòfol torna a desenvolupar-se a la nostra zona turística. Hem d'assenyalar la col·locació de la bandera al petit històric campanar de l'antiga capella, i també el mural anunciador al pont entre Lluçmajor i

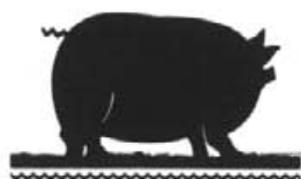
Ciutat.

La pregonera d'enguany va ser Maria Teresa Ratier i va tractar el tema «Lluçmajor i s'Arenal de sempre».

MOSTRA DE TEATRE

Es va celebrar la tercera mostra de

teatre dia 3, amb l'escenificació de son Poncella, original de Toni Pons Sastre, a càrrec del grup Passatemps de son Sardina. Diumenge, 11 i dimarts 12, el guardonat grup «Picadís» posarà en escena «Escàndol a la casa» amb la representació de la qual es farà homenatge a l'autor inquer T. Pons.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

RECITAL POÈTIC I NOU LLIBRE

Es farà un recital poètic a l'antiga capella dia 9 de juliol i serà una espècie de repartició dels recitals del dia de Pancaritat, al mateix temps es farà la presentació del llibre «Cançons amb amistat» original d'aquest mateix informador.

BALL DE BOT I MUNTANYISME

Diumenge dia 4, actuació del grup de balla de bot Sant Vicenç de Paül i de Castanyetes en festa, el mateix dia, actuació del grup Sonadors de Llucmajor i dia 5 de juliol, el grup de muntanyisme de Llucmajor farà una exhibició, amb col.laboració amb el CIJ al pati de l'església parroquial.

MES ACTES

Hi haurà pintada i murals, castells d'arena a la platja, projecció de diapositives, festa andalusa, teresetes, ball de sevillanes, pallassos, III trobada de ballas regionals, pintada sobre alfalt, festival de ball de saló, acte religiós, ginkama juvenil i d'altres...

ESPORTIUS

En l'aspecte esportiu anotam concursos de pesca, VIII campionat de petanca, demostració de Take Wondo, Voleibol, futbol, tirada al plat, campionat de trial, concurs de salts hípics, ciclisme.

NOTICIARI BREU

L'equip de III Nacional del UD Arenal no ha retingut cap jugador de la temporada passada.

-El campionat d'Espanya de petanca, categoria masculí tindrà lloc els dies 2, 3 i 4 d'aquest mes de juliol a s'Arenal.

-El mateix dia, concert per la banda de música de llucmajor a l'avinguda Miramar.

-Sopar i festa anual organitzada pels joves empresaris de Balears a l'Aquacity. L'ex-president J. Gual va rebre la insígnia d'or per la seva tasca presidencial durant cinc anys.

-El Sr. Bisbe, D.T. Ubeda, va con-

firmar 25 joves de la nostra zona en un acte religiós i acabada la confirmació es va procedir a la benedicció del nou terrat de l'antiga capella i dels finestrals d'aquesta on s'han instal.lat artístiques vidrieres.

-Ramon Reus sona com a nou president del UD Arenal.

-També s'assegura que serà Mi-quel Juan el nou primer mandatari.

-Vius i ungles! ha estat repartida per hotels, establiments públics i cases particulars un full informatiu sobre la recollida de fems. S'Arenal,

en això de neteja, funciona bé i encara es vol fer millor.

-Pere Canals ha manifestat que no vol ser el nou president de la UD Arenal.

-La serp d'aquest estiu a s'Arenal diu que Llorenç Serra Ferrer serà el nou entrenador del UD Arenal i que l'ascendirà. Hi tindrà res a veure M. Contestí? No!

-Andreu Salom, nascut a Santanyi, resident a la seva joventut a s'Arenal, i ara resident a Múrcia, acaba de publicar el seu 12è llibre.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

PULSERES BARBADA MALLORQUINA
OR EN PES a 1.650'- gram

OFERTES ESPECIALS 30 % DE DESCOMPTE

*Cordoncillos mallorquins des de 36.000' - (60 cms.)

*Granets mallorquins de moreta des de 49.900' - (50 cms.)

*Aros llisos, pulseres mallorquines de creu de Calatrava, etc., etc.

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

L'Ajuntament haurà d'enderrocar les edificacions de la Platja

Costes havia multat l'Ajuntament amb 7 milions de pessetes.

L'Ajuntament de Lluçmajor haurà d'enderrocar les dues construccions edificades sobre la platja de s'Arenal, al carrer de Miramar. Aquestes obres, construïdes al marge del projecte d'embelliment de la platja aprovat per la prefectura de Costes, havien estat denuncia-

des per veïns, comerciants i empresaris de la zona, que consideraven perjudicats el seu dret a tenir vistes sobre la mar. El PSM també havia denunciat, ara fa un any, aquestes edificacions.

Antoni Llompart

El Ple extraordinari del passat 21 de juny va incloure a l'ordre del dia l'aprovació per urgència de la demolició dels polèmics edificis de la platja de Miramar. La decisió va ser adoptada amb els vots favorables dels regidors del PP, els vots contraris de l'ASI i l'abstenció de la minoria socialista.

«VAL MÉS UN MAL PACTE QUE UN BON PLET»

El Batle, Gaspar Oliver, va declarar que era contrari a la demolició de les dues edificacions, però que forces superior s'obligaven a prendre la decisió d'enderrocar-les. Si l'Ajuntament no enderroca els dos edificis Costes podria fer efectiva una multa de quasi set milions de pessetes (6.787.000) i els plets mantendrien la mala imatge que ara té la platja, amb unes obres que fa dos anys que no acaben.

«Jo no hi estic d'acord —va dir el batle—, em sap molt de greu haver de tomar el balneari i la caseta de la Creu Roja. Els nostres informes jurídics diuen que, si anàssim de plets, podríem guanyar, però això duraria sis o vuit anys i els edificis, amb les obres paralitzades, es degradarien encara més. Ara que hem arribat a un acord no vull parlar malament de Costes, però això em sap

greu... Sempre he cregut que val més un mal pacte que un bon plet». Més endavant, el batle va reconèixer que, tanmateix, l'Ajuntament tenia «la possibilitat de perdre el plet».

Aquest és el pacte: a canvi de l'enderrocament de les dues edificacions, en principi destinades a allotjar un balneari i, eventualment, un local per a la Creu Roja, Costes retiraria la multa de 6.787.000 pessetes que va imposar a l'Ajuntament el passat mes de febrer per no haver executat la demolició d'aquestes construccions il·legals. Durant el Ple, el batle va reconèixer que no havia volgut fer pública, en sis mesos, la imposició, d'aquesta sanció.

RABASCO ES DESMARCA DEL BATLE

El regidor d'urbanisme, Joaquín Rabasco, i el seu grup, ASI, varen desmarcar-se del batle, no sense retòrica: «¡Quién lo iba a decir! —va encetar Rabasco— que unas cuantas personas sentadas en una poltrona nos iban a quitar lo que quiere el Arenal: nuestro querido local de la Cruz Roja». Crítiques a la gestió del prefecte de Costes, Ramon Aguiló: «Más de 50.000 construcciones ilegales en el litoral y se han venido a fijar en el centro de salud de nuestro

añorado (sic!) Arenal». Acusacions poc clares: «algunos de nuestro municipio no quieren el local de la Cruz Roja. ¡Y aún tendrán la osadía de pedir el voto a la gente del Arenal!» «Me quedaré con las ganas de saber a quiénes favorece». I acusacions greus: «En el 93 siguen muriendo personas por falta de asistencia en la playa». Amenaces: «ASI movilizará al pueblo del Arenal para que los promotores del desastre sean en lo sucesivo personas indignas de representar al pueblo donde viven» Branca a «los caprichositos», «los políticos de turno», i branca al PP «Y que algún concejal tenga vergüenza de pedir el voto a la gente del Arenal».

Conclusió: Rabasco està «avergonzado de estar sentado en este consistorio si apoya el derribo de la casa de la Cruz Roja», i ASI haurà «votado contra esta imposición, centralista o autonómica, contra esta obra reaccionaria, para demostrar que con la vida de las personas no se juega».

Votació: El PP, de mala gana, vota a favor, ASI, amb ganes, vota amb contra, i el PSOE, amb desgana, s'abstén i renuncia a defensar la gestió de Ramon Aguiló.

Epíleg: dijous dia 24, una cinquantena de persones («el pueblo del Arenal») es manifesten contra les demolicions sota le banderes de Rabasco.

Centenari de la restauració de la tercera orde regular 1893 - 1993

La TOR de Sant Francesc, altre temps florent a Espanya, havia estat suprimida amb la llei d'amortització de Mendizábal els anys 1835-36. Ara fa 100 anys recobrarà nova vida aquí, a la nostra vila de Lluçmajor. El P. Antoni Ripoll, llucmajorer, teixidor de llana en la seva joventut, i 5 joves més rebien l'hàbit de penitència de mans del comissari franciscà dels Observants Menors de Catalunya, l'11 de juny del 1893. Segons les cròniques de l'època, el poble va vibrar d'entusiasme per aquella llavor que se sembrava.

L'any 1906, la petita congregació llucmajorera s'unia a la TOR de Roma i passava a formar-ne part com a una nova província, amb el nom de la Immaculada Concepció. Des de Lluçmajor s'anà estenent per Mallorca (Artà, Palma, Inca, Cura, La Porciúncula), als EE UU d'Amèrica, Madrid, Mèxic, Perú, Barcelona, etc. Les activitats a què s'han dedicat i promouen preferentment els frares terciaris són col·legis, parròquies i missions amb els diversos aspectes culturals, espirituals i socials. La petita llavor sembrada a Lluçmajor ha donat fruits abundants al llarg de 100 anys.

Enguany calia recordar-ho, celebrar-ho i donar-ne gràcies a Déu. La celebració del centenari no ha estat centrada exclusivament a la nostra vila, com s'havia fet en les noces d'argent, d'or o de diamant. Els convents de les distintes regions han volgut unir-se a tal esdeveniment or-

ganitzant les pròpies festes. Aquí, a Lluçmajor, hem tingut tres actes commemoratius destacats: El 2 d'abril, la inauguració d'una gran exposició; l'11 de juny, el nucli de les celebracions, amb una gran Eucaristia presidida pel P. General, Josep Angulo, fill de la nostra Província, i el 15 de juny, la presentació d'un llibre sobre la història del nostre convent. Amb tal motiu hem volgut donar llustre al nostre temple i hem restaurat, l'altar major, la capella de la Puríssima i el retaule de Sant Antoni.

L'exposició fou preparada en aquest Convent i recollia en fotografies, algunes d'elles històriques, sobre pennells, les fundacions i les activitats apostòliques, il·lustrades amb pensaments de la Regla o de les constitucions. Algunes vitrines oferien la mostra més significativa de les aportacions que fills de la nostra província han fet al patrimoni cultural del nostre poble, com el cançoner Popular, Glosari Lul·lià, música, poesia, vitalls artístics... Tampoc no podien faltar testimonis del passat com la valuosa custòdia de plata, llibres de pergamí il·luminats a mà, casulles primoroses i altres objectes. El cor de nins del col·legi de Sant Francesc de Palma donà un gust exquisit i relleu a l'acte. Aquesta exposició és desmuntable i ha pogut ésser mostrada a diferents llocs de Mallorca i de la península.

L'11 de juny, confluïren aquí, al Convent mare, nombrosos fills d'arreu del món no solament de la nos-

tra Província, sino també representacions d'altres: Itàlia, Índia, EE.UU d'Amèrica, Paraguay, Croàcia, Mèxic, Perú... Fou una celebració emotiva, presidida pel P. General de tota l'Orde. Més de 80 frares renovaren les seves promeses evangèliques. El temple lluia les seves millors gales.

La darrera festa fou el 15 del maiteix mes amb motiu de la presentació del llibre sobre la història del Convent. La concentració també fou presidida pel mateix P. General, amb assistència de les autoritats locals i del Director General de Cultura del Govern Balear, D. Joan Francesc Romero. Actuà el grup vocal i instrumental «La Quarta Ciència és Música» que fou aplaudit calorosament. Després, el prior, P. Salvador Cabot, presentà els diversos autors que havien fet possible aquesta obra d'investigació seriosa. Constitueix la font imprescindible per a conèixer el Convent, vida i art, la TOR i punts cabdals de la història de Lluçmajor.

Les altres celebracions més importants a Espanya tingueren lloc a Sant Diego i al col·legi Raimundo Lulio (Madrid-Vallecas) el 6 de juny; a la basílica de Sant Francesc de Palma, presidida pel Sr. Bisbe de Mallorca, el 8 de juny. Aquesta fou una magna concentració de públic i més de 100 sacerdots concelebrants. Al col·legi de la Porciúncula hi hagué dos concerts: El dia 9 actuaren els Nins Cantors de Sant Francesc amb un repertori selecte de peces variades i, el dia 10, la Coral Universitària i els Amics del Cant Gregorià que interpretaren obres de diversos autors de la nostra Província franciscana i peces gregorianes. Cal dir que l'entusiasme despertat entre el públic fou gros.

La tasca duita a terme durant aquests 100 anys per la TOR a Espanya és molta, però el camí a fer encara és llarg. La celebració d'un centenari ens fa mirar enrera i donar gràcies a Déu, però ens esperona a mirar cap envant amb més confiança.

Cloenda del Centenari del Terç Orde Regular

Presentació del llibre «El Convent de Sant Bonaventura de Lluçmajor. Història i Art»

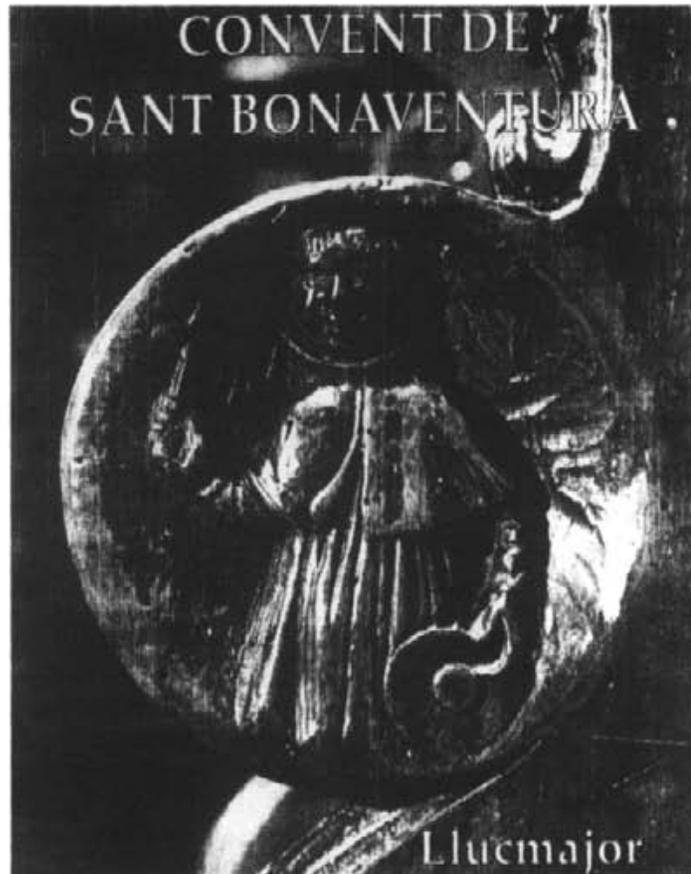
El passat dimarts, dia 15 de juny, el nostre Convent fou escenari d'un acte musical i cultural: la presentació del llibre «El Convent de Sant Bonaventura de Lluçmajor. Història i Art» editat pels PP. Franciscans del Terç Orde Regular de Sant Francesc en el primer centenari de la seva restauració, 1893-1993. La Impremta Moderna, aquesta vegada, ens ha donat prova de la seva perícia en l'edició d'un volum important molt més enllà de les habituals publicacions dels seus fullets locals.

Hi assistiren a més de les autoritats municipals amb el Director General de Cultura, Sr. Joan Francesc Romero., el Rvdsm. P. Josep Angulo, Ministre General del TOR, el Rnd. P. Sebastià Taverner, Ministre Pral. i nombrosos membres franciscans del mateix orde de penitència. La feligresia familiar i habitual del nostre Convent hi fou present amb interès i tots en reberen una lliçó d'espiritualitat franciscana.

Amenitzà la vetllada el grup vocal i instrumental de música antiga «La quarta ciència és música». El nom prové del segon element del *Quadrivium* medieval i els instruments són còpia dels originals valuosíssims. Les peces musicals i les cançons basades en melodies italianes i angleses foren el millor preàmbul de la presentació del llibre per la seva melodiosa harmonia que ens situava a la mateixa època de fundació del Convent de Sant Bonaventura.

La segona part és la que mogueu l'organització de l'acte. El superior, P. Salvador Cabot, tingué una intervenció molt destacada, explicà com s'ha fet el llibre i agraf l'ajut valuós d'autors i col·laboradors i la Conselleria de Cultura del Govern Balear i l'Ajuntament de Lluçmajor pel suport econòmic concedit.

Alguns d'ells -autors i col·laboradors- pujaren a l'altar per així distingir-los com calia sens oblidar els impressors. El P. Sebastià

Rosselló recità una selecció del seu glosat que figura en la publicació i Justo González, autor de les fotografies en color, rebé la gratitud del P. Cabot. A continuació pregat pel Superior del Convent, vaig intervenir-hi com a Cronista oficial de la nostra ciutat i hi veig pronunciar les paraules següents:

La presentació del llibre «El Convent de Sant Bonaventura de Lluçmajor. Història i Art» és, sens dubte, la millor cloenda dels actes commemoratius del Centenari del Terç Orde Regular de Penitència de sant Francesc. El 1893, el bell punt dels seus inicis, era ja prudència madura. En el seu esperit juvenívol nià sempre eterna primavera. Avui un segle després, és com l'arbre esponerós de la selva lul·liana cobert d'ufanes fulles i flors i aucells cantors, vull dir pletòric de santes il·lusions. I els

seus fills, escampats per tots arreu del món, són els esqueixos que brosten del tronc de sava abundosa i vivifica.

Lluçmajor, cal dir-ho, és vila franciscana i lul·liana des de la primera escola randina a mitjà segle XVè passant per la fundació del Monestir a la darrereria de la centúrica següent fins la dissortada exclaustació de Mendizábal l'any 1835. No s'apagà emperò, malgrat la foragitació dels frares, la flama de l'espiritualitat seràfica al vell Convent de sant Bonaventura. Gràcies al benemèrit custos, Mn. Gabriel Mir, el jove Antoni Ripoll hi vingué coratjós i aquella revifà. Un ràpid esbós cronològic de quasi quatre segles sols per evocar una gran història que és precisament l'altre història de la nostra volguda vila: l'ideal seràfic que ultrapassà la mar i projectà l'espiritualitat del nostre Convent a les gentilitats de la

Nova Espanya i de l'alta Califòrnia i en foren els seus representants més genuïns, fra Miquel Roig, seguidor de l'intrèpid apòstol, el Venerable Antoni Llinàs, fra Llorenç Socies, company de fra Francesc Palou i fra Joan Bonaventura Bestard, cofundador amb aquest, del Col·legi de San José de Orizaba i fra Jeroni Boscana, missioner investigador dels costums i religió dels aborígens sudcalifornians. Ell inaugurarà els registres parroquials de **Los Angeles**, aquell poble de 800 ànimes que és avui la segona ciutat més populosa dels Estats Units de l'Amèrica del Nord. Des de fra Pau Puigserver, a Waco, fins fra Joan Caldentey, a sant Benet Negre de New York, sens oblidar fra Sebastià Rubí a les parròquies nordamericanes i de Mèxic, tingueren el privilegi de reviure aquella inefable experiència evangèlica del gra de mostassa i, a Mallorca, fra Miquel Caldentey que cantà en vers i en prosa la vida apostòlica del Beat Juníper Serra.

La publicació que avui presentam és una miscel·lània històrica; recull de documentació i testimonis vivencials; selecció de cròniques i annals tant dels fra Menors Observants com dels Terciaris Regulars i Seculars; compendi harmoniós de cada una de les seves etapes al llarg dels segles; antologia cronològic-històrica dels fets més remarcables a cura d'un grapat d'estudiosos i entusiastes del nostre Convent, encapçalat el P. Salvador Cabot Rosselló, bunyolí, emprenedor com els germans Pere i Joan Cabot, missioners, civilitzadors i lingüistes a la nova conquesta de l'Alta Califòrnia, païsans seus, antropòlegs, que als seus 58 anys d'edat i vuit de superior de la nostra comunitat franciscana, conserva la il·lusió i l'entusiasme propi d'un jovecell. Un venturós dia tingué el somni d'escriure i publicar la història del temple en el marc de la commemoració centenària. M'ho va dir tot engrescat i em va parèixer impossible. A la biblioteca ordenada i catalogada per ell mateix, després d'escorcollar mig miler de llibres i documents, va enregistrar una conversa que tingué amb mi sobre la història del Convent i aquesta va ser evocada des del fons del cor amb detalls i dades que re-

cord sempre entre les més estimades de la meua ciutat natal. Benhaja aquella iniciativa avui traduïda a realitat: un volum de 415 pàgines amb nombroses fotografies, moltes d'elles de valor arqueològic a més de les 60 il·lustracions a color de l'amic Justo González. Tant complert catàleg de quatricomies expliquen l'audaciosa empresa -tota una aventura- del nostre admirat Superior.

El llibre té tres parts: Convent de fra Menors, abraça els set primers capítols d'unes 100 pàgines d'extensió; Convent de Terciaris Regulars, comprèn els 10 següent, de 200 pàgines i Documents memorables que són 12, en les restants. Una vasta i complexa obra portada a terme, no obstant, en un breu plaç quasi increïble que és més curta que la gestació d'un infant. El meu humil treball de col·laboració sintetitza la història conventual representada amb alguns religiosos més conspicus. «Aquell esperit omplí la nostra Església i aviat tingué a Mallorca el dinamisme que a la mateixa Umbria, bressol del sant Patriarca» aquesta és la meua afirmació més important fonamentada en un escorcoll de mandapia de les fonts notarials més llunyanes. De l'il·luminat Mestre Ramon Llull a fra Pere Roig, futur bisbe de Pamplona i ànima del Convent, els franciscans llucmajorers proclamaren la grandesa del misteri de la Immaculda Concepció. El mateix pregon sentiment i altíssim ideal de fra Antoni Ripoll, l'humil teixidor de llana, que, davant un quadre de la Puríssima, sabé donar ales a l'esperit i prengué el vol majestuós propi de l'àguila imperial. El P. Cabot, atentíssim, volgué que el meu escrit servís de pòrtic al llibre, deferència que sols l'amistat pot explicar. La seva tasca es fonamenta a l'estudi del llibre de Disposició de 1690 al 1723 que ha permès conèixer el millor decurs artístic d'aquells 33 anys; durant alguns hiverns jo vaig fer la seva transcripció a l'aula de **El Heraldo de Cristo** al Convent de Palma, gràcies a la disposició de fra Antoni Rafel i vaig publicar-la a la meua història de Lluçmajor, però ell ha fet molt més del que jo vaig fer. «La projecció del Convent cap al Nou Món» amb l'estudi previ de la Missió de Capistrano, la que jo conec

més bé, és la traducció que ha fet el professor Sebastià Cardell d'una contarella escrita per Helen Roberts i fra Jeroni Boscana és el protagonista que té la cura de confirmar la fe de l'indi Moyla per tal d'integrar-se, com neòfit, a la Missió de les oronetes. La traducció és una peça literària digna d'un assagista com el mestre Sebastià Cardell.

La part substantiva, però, és la segona ja esmentada i el P. Cabot manifesta l'entusiasme al fundador amb una col·laboració titulada «El P. Antoni Ripoll, semblança d'un home senzill i sant» i ens dóna una cronologia de la seva vida esmentant, el 1943, el trasllat de les seves despulles a Lluçmajor i, el 1991, quan es va col·locar la plaça a la seva casa natal del carrer del Vall. Altres treballs es duen els PP. Francesc Fornés, Sebastià Rosselló, Esteve Cloquell, Francesc Amengual i Francesc Company i a Sebastià Cardell, Mateu Monserat, Jordi Vallespir, Antoni Riera Estarrelles, Damià Contestí i Josep Sacarès, tots ells qualificats col·laboradors que amb la coneixença de la Institució deixen el millor testimoni per a la posteritat.

Mogut pel goig que ens fa recordar aquells anys escolars, com alumne de Batxiller a Can Jaqueta, em sent ara, passats 40 anys, ple de rancança envers del Col·legi de Sant Bonaventura per aquella formació humanística i sobretot cristiana a l'agombol de l'estimadíssim Convent. Bé s'hi escauen per acabar les amantades paraules d'escomesa de la poetessa de l'Allapassa que honores el frontispici del llibre:

Benhages, dolça església franciscana,
acollidora sempre i amatent,
dins on el prec més fàcilment s'esgrana;
-propis i estranys et diuen el Convent-

Després va parlar el Sr. Joan Francesc Romero amb encertades afirmacions i, finalment, ho féu el Rvdsm. P. Josep Angulo, Ministre General dels Franciscans, amb senzilles paraules, però sortides del fons del seu cor. Els assistents van mostrar la seva satisfacció amb càlids aplaudiments per a tots els qui intervingueren a l'acte.

Eleccions Generals 1993

Resultats de totes les taules del Terme

PARTITS TAULES	PSM	PP	Csca. Nouers PS	CDS	PRB	ERC	PSOE	PLN	AB	EU	Ruiz Mateos	Verds	PORE	UM	Nuls	Blancs	Total electors	% Abtenc.
Monges Caritat	19	191	0	1	0	0	99	0	0	4	0	3	0	8	3	1	430	23'49
"	34	209	0	3	0	2	106	0	0	1	6	1	7	7	0	2	487	22'38
C/ Ciutat	31	264	1	12	0	4	210	0	1	34	3	11	0	11	3	2	814	27'89
Institut	30	139	0	6	0	2	164	0	0	16	1	6	0	12	2	2	510	25'49
Ca ses Beates	20	260	0	1	0	1	219	0	0	15	3	3	0	10	4	6	665	18'50
C/ Convent	38	388	0	10	0	3	226	1	0	16	1	6	1	18	6	9	905	20'11
C/ S. Llorenç	30	344	0	9	1	1	149	0	2	7	2	7	2	22	0	4	710	18'31
La Cuna	32	196	0	6	0	0	120	0	1	9	1	7	0	17	0	4	516	23'84
"	16	282	0	6	0	0	152	0	0	16	0	12	0	9	2	1	645	23'10
Sagrats Cors	37	339	0	5	0	6	151	0	0	6	0	1	0	18	5	6	734	24'52
Ses Escoles	19	174	0	7	0	2	115	1	0	4	0	6	2	1	0	2	449	25'83
"	20	238	0	5	0	4	143	0	0	7	2	5	0	2	2	5	554	21'84
C/ Marineta	5	187	0	8	0	1	360	0	0	49	2	8	0	7	5	2	888	28'38
Club Nàutic	3	165	0	13	0	3	299	1	0	32	1	8	2	4	4	1	723	25'86
"	6	186	0	4	0	4	317	1	1	28	0	19	0	1	4	0	740	22'83
C.P. Arenal	9	153	0	10	0	1	264	0	1	26	2	3	1	2	1	4	721	33'84
"	7	170	2	3	1	2	246	1	0	41	4	15	0	9	0	3	736	31'52
C/ Vicaria	5	80	1	2	0	4	213	1	1	27	0	6	0	0	1	0	462	26'19
"	5	113	0	1	0	1	225	0	0	20	0	8	0	2	3	2	495	23'23
Bahias	12	289	0	8	0	3	151	0	2	40	3	17	2	6	0	4	704	23'72
"	6	325	1	4	1	0	142	1	0	29	0	10	0	19	2	8	732	25'14
TOTALS	384	4692	5	124	3	44	4071	7	9	427	41	162	17	185	47	68	13620	24'70

Comparació amb les eleccions generals de 1989

	1989	Augment del vot * 25%	1993
PP	3013	3766	4692 (+926)
PSOE	3526	4407	4071 (-336)
PSM	168	210	384 (+174)
CDS	481	601	124 (-477)
UM	-	-	185 (+185)
IU	223	278	427 (+149)
VERDS	108	135	162 (+27)
RUIZ M.	242	302	41 (-261)

El 25 % és l'augment de vots que hauria d'haver tengut cada partit tenint en compte l'augment del cens i la variació de l'abstenció respecte a les eleccions de 1989

Comparació amb les eleccions locals de 1991

	1991	Augment del vot * 13'4%	1993
PP	3175	3600	4692 (+1092)
PSOE	2899	3288	4071 (+783)
PSM	432	490	384 (-106)
CDS	215	244	124 (-120)
CB-UM	263	298	185 (-113)
IU	75	85	427 (+342)
ASI	1472	1669	- (-1669)

El 13'4 % és l'augment de vots que hauria d'haver tengut cada partit tenint en compte l'augment del cens i la variació de l'abstenció respecte a les eleccions de 1991

El comportament de l'electorat llucmajorer ha estat consemblant a la resta de l'Estat Espanyol, amb un increment del PP i una disminució del PSOE, i la quasi desaparició de partits com el CDS i l'Agrupació Ruiz Mateos. Cal destacar el fort augment Esquerra Unida (53'56%) i PSM (82'85%). Unió Mallorquina no l'hem poguda comparar perquè l'any 89 va fer coalició amb el PP.

En principi, aquesta comparació no treu cap en lloc. Mesclar Locals amb Generals és mesclar ous amb caragols. Tan sols l'hem feta per la curiositat de saber on anaven els vots d'ASI. Per més que ens ho miram, no en treim aguller. Pareix esser que la tallada la se reperteixen els dos grossos i que IU arriba a les miques, però creim que millor que les conclusions les tregui cadascú.

M. Barceló
J. Font
M. Janer

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clients de les

assegurances

podeu

obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà d'obra a les reparacions dels vostres vehicles

1.- Quina valoració feis dels resultats globals d'aquestes eleccions?

2.- Quina valoració feis dels resultats, a nivell local,

per a la vostra formació?

3.- Pensau que aquests resultats poden tenir implicacions de cara a unes properes eleccions municipals?

ANTONI LLOPART,
PSM

-Els pirineros han aturat l'onada conservadora que ha erradicat la socialdemocràcia dels governs europeus. Per un costat, això no hauria d'estranyar-nos gaire: el PSOE ja ha aplicat bona part dels programes conservadors que ara intenta tirar endavant el nou govern de França. Fins i tot l'ideòleg de la dreta liberal francesa, Jean François Revel, ho reconeixia: que privatitzaria la dreta, a Espanya? Hunosa?

Per l'altra, la victòria, perquè ha estat una victòria, del PSOE si que és ben sorprenent. La corrupció i la creació de clientele han estat una de les característiques dels grans partits socialistes meridionals. A la llarga, això els ha duit a la tomba. A l'Estat espanyol, paradigma d'aquestes maneres, la clientela andalusa ha estat decisiva en la victòria del PSOE.

massa gent. **Corrupción! Corrupción! Corrupción!** Els rabascos amb les mans brutes no guanyen eleccions. A les Balears la dreta ha obtingut uns resultats espectaculars. Després de 15 anys (hauríem de dir després de 15.000 anys?) encara suma més del 50 % dels vots. Ni la UCD no era tan poderosa. Però per ventura Cañellas ja ha viscut el zènit de la seva glòria.

El PSOE no té res a fer. Ha reunit totes les seves tropes i ja hem vist fins on pot arribar. En un moment de màxim perill i en unes eleccions marcades per un bipartidisme ferotge, la por a la dreta de molta tercera edat i la revàlida d'un González encara popular el PSOE perd, i encara perdrà més a les autonòmiques.

IU no existeix. Existeix una esquerra, i un moviment obrer, i sobretot, existeixen n'Anguita i les televisions espanyoles.

El PSM, he de dir-ho, ha obtingut uns resultats històrics. Ha triplicat els seus vots a les anteriors generals. És ben cert que no hem obtingut l'acta de diputat, però hem demostrat que és possible. Ara es tracta de fer útils els 20.000 vots de confiança que vàrem reunir. Si no defraudam els nostres electors, si acabam de convèncer tots els que han estat a punt de votar-nos, amb treball rigorós, la nostra força, la força creixent, serà la força del futur.

-A Lluçmajor? Amb un poc de feina qualsevol cosa és possible. Quants n'hi deu haver que enyoren una veu crítica i rigorosa a la Casa de la Vila? Quants n'hi deu haver que reclamen una gestió humil, seriosa, honesta i transparent? Quants n'hi ha que ara voldrien un regidor, o tres, o cinc o un batle del PSM a Lluçmajor?

BARTOMEU ADROVER,
UM

-En aquestes eleccions s'ha jugat un bipartidisme molt fort, per tant els partits minoritaris són els que han estat més perjudicats. Com a conseqüència seguirem sense tenir una veu de centre nacionalista dins el Congrés de Diputats a Madrid.

-Abans de les eleccions acabàvem de fer un congrés de fusió de tres partits, clarificant el mapa polític de les Illes. Començàvem una empresa nova amb la qual havíem de participar a aquestes eleccions, conscients que la nostra tasca només començava, per tant hem de donar aquests resultats com a bons, encara que no siguin els desitjats.

-Pensam que les eleccions tant autonòmiques com Municipals no tenen res que veure amb les Generals i això s'ha demostrat sempre amb anteriors confrontacions electorals.

JOAN MONSERRAT,
PSOE

Com valorau els resultats de les eleccions de l'Estat espanyol?

-A nivell de l'estat, la valoració que en feim és força positiva ja que

Pel que fa a la dreta, si vol guanyar credibilitat. El PP encara fa por a

després de 10 anys en el govern, amb el desgast que això suposa, i de dos anys de crítica contínua contra el nostre partit, sembla que els ciutadans ens han tornat donar la confiança per continuar governant.

Aixímateix creim que s'ha demostrat que per arribar al poder no basta fer una crítica destructiva i indiscriminada sinó que s'han d'oferir misatges alternatius i creïbles per a tots els ciutadans.

Pensem també que aquesta victòria no és gens gratuïta i ens ha de fer reflexionar per intentar no tornar a caure en les equivocacions que hem pogut tenir i demostrar també que no ens fa gens de por governar en

minoria, demostrarem que som capaços de dialogar amb les forces polítiques, sempre pel bé del nostre país.

-A nivell de totes les Balears el balanç no és tan positiu ja que a la nostra ciutat el Partit Popular ha aglutinat pràcticament tot centre dreta i ha guanyat clarament les eleccions.

S'ha de tenir en compte que les forces polítiques de progrés es presenten per separat mentre que la dreta sempre va unida, d'aquesta manera es fa molt difícil guanyar unes eleccions.

-A nivell local s'ha demostrat que les diferències entre el PSOE i el Partit Popular són molt petites i que els futurs governs municipals dependran dels partits minoritaris que entren dins l'ajuntament, és a dir, si entra A.S.I. governarà el P. Popular si entren el PSM o Esquerra Unida, molt probablement hi haurà un ajuntament més progressista.

JOAN MORLÀ, CDS

És evident que el vot útil en torn a les dues formacions majoritàries ha funcionat de manera cega i poc reflexiva pel que, encara el vot vàlid és el que entra a l'urna, allò cert és que la nostra potencialitat real va més enllà dels 400.000 vots, ja que molts d'electors nostres s'han decantat pel «desallotjament socialista» o per «impedir el pas a la dreta».

La situació política espanyola pot començar a canviar a mesura que avanci la idea que el vot útil només serveix per mantenir en el poder el partit que justament se vol canviar.

El vot útil s'ha neutralitzat (al vot útil-PP s'ha oposat el vot útil-PSOE) i només ha servit per perjudicar a terceres formacions com el CDS.

En la mesura que augmenti la flexió es veurà l'absurd de desviar el vot de centre cap a la dreta o cap al

PSOE, això només ha servit per deixar les coses com estan.

-No es poden extrapolar els resultats d'unes eleccions generals a unes locals o autonòmiques, on es vota més el ciutadà del municipi que a unes sigles, i creim que també funciona de diferent manera el vot «anti» que ha funcionat el passat 6 de juny.

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

◀
GASPAR OLIVER,
PP

-Els resultats aconseguits del PP a nivell estatal assenyalen que hem passat de 107 diputats a la legislatura de l'any 1989 a obtenir-ne 141 en aquestes eleccions generals. Això suposa un augment de 34 diputats a l'àmbit de tot l'Estat. Per tant la valoració ha de ser positiva ja que el Partit Popular, amb més de 8 milions de vots, guanya o empata a la major part de les capitals, i perd homes a les zones rurals on més influeix l'anomenat «vot captiu».

A Lluçmajor com a terme, el PP ha passat de 3013 vots a aconseguir-ne 4692 en aquestes eleccions. S'ha de considerar un èxit aquest augment de l'electorat de cara al nostre partit. Però és que aquest èxit de vots s'ha produït a nivell tant de Mallorca com de Menorca, Eivissa i Formentera. Això ha permès d'obtenir quatre escons i consolidar el PP com a la primera força política de les Illes.

Pel que fa a la dreta pregunta, extrapolant uns resultats aconseguits en unes eleccions generals a l'àmbit de la política municipal no sempre s'ajusta a la realitat. El que sí permet d'alguna manera és obtenir una referència més o menys vàlida de la intenció de vot cap a l'opció política de cadascú.

MANUEL GARCIA,
EU

-És l'afiançament de bipartidisme, propiciat la darrera setmana per la malaltia de Julio Anguita i l'apelació del vot a l'esquerra per part de González, per tal d'evitar que guanyi la dreta. Falta directòria perquè González demana el vot amb l'esquerra i governarà amb la dreta. A nivell global queda definit el panorama polític. **Dreta i ultra al voltant d'Aznar. Centre, centre-dreta i centre-progressista al voltant del PSOE i**

esquerra devora IU. S'ha enregistrat un fenomen sociològic molt important per evitar que guanyés la dreta representada per Aznar, una franja important d'esquerres a l'òrbita d'IU va votar al PSOE com a conseqüència del vot útil.

Malgrat som la **tercera força** a nivell local he de dir per ser sincer, que va ser més un resultat reflex del boomerang Anguita que la conseqüència lògica de la nostra tasca en aquesta localitat.

Lluçmajor és d'esquerres, encara que li falta la unitat de les forces progressistes i d'esquerra i per això donen el triomf al PP en el cas del nostre poble, al mateix temps que el Partit Popular es veu reforçat per aquest eix neo-nazi anomenat ASI. Des d'aquestes línies vull aprofitar l'ocasió per propiciar un Front d'esquerres -programàtic- format per PSOE, PSM, Verds, Independents, IU. És a dir, sense prepotències i sense renunciar a allò que cadascú és. Es tracta d'aconseguir una Entesa de l'esquerra amb un programa municipal comú, que derroti d'una vegada per sempre a la dreta. Això que sembla una utopia és perfectament factible dins l'òptica de derrotar aquesta dreta. Fa falta un **referent global municipal**, per a tots els llucmajorers d'esquerres i progressistes, un referent únic que uneixi i no divideixi.

EURO - IDIOMAS
Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Lluçmajor Tel 66 1133

Quaderns de Fum Major

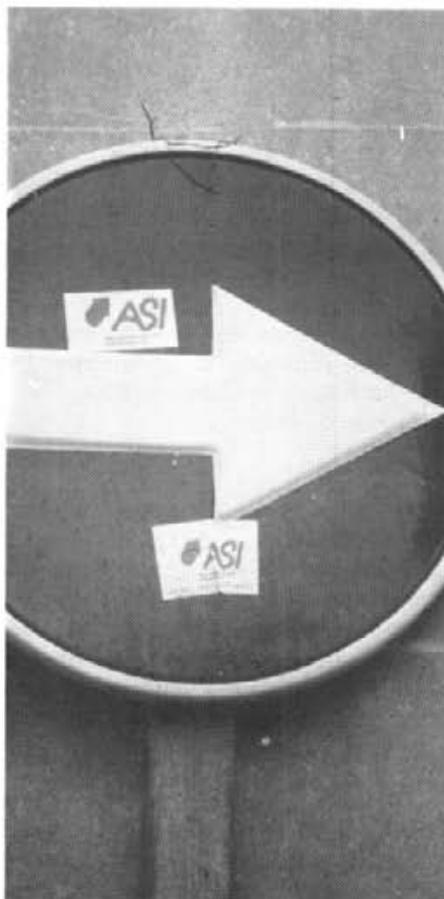
Cosa hi ha que pud, senyor batle.

Per tal d'amenitzar-me l'avorridísim període electoral, he llegit el *Breviari Electoral* (versió en espanyol publicada per Sirmio) que, els anys 60 abans de la nostra era, Quint Tuli Ciceró va escriure al seu germà, el famós Marc Tuli Ciceró, quan aquest es va presentar com a candidat a consolat. No sé si fou gràcies a aquestes instruccions, però la veritat és que va guanyar a tots els «districtes». Fos com fos, el manuallet és d'una sorprenent actualitat. I, al text introductori, hi he après l'origen de la paraula ambició: la seva arrel llatina de primer es referia, sense sentit valoratiu el malaveig que fa un candidat: ja a l'antiga Roma va acabar adquirint el sentit pejoratiu que conserva avui en dia.

I es va fer l'esclafit i el poble sobirà va votar, i ho va fer més o manco com estava previst: a la Metròpoli es va acabar imposant, justet, justet, (quan escric això encara no sabem on s'ajaurà En Gelat del pacte, coalició, o el que sigui) en Felipe -però amb domini guerrista entre els diputats electes... Aquí, a les colònies insulars, el PP va pujar el seu sostre electoral (i l'amo en Biel comença a mostrar símptomes de que s'atribueix l'èxit i enverga «regeneració de Govern autònom: el descens comença al zènit), però no prou per evitar tastar l'agre regust de la derrota. Ells s'havien arribat a creure que guanyarien.

I el mateix comportament de distints personatges i sectors peperos va donar la raó als qui votaren contra una dreta que encara no ha deixat de fer olor de totalitarisme. Aznar, en canvi, va saber estar allà on ha d'estar un demòcrata (fins a aquesta democràcia més de formes que de continguts): reconeixent la derrota i felicitant el guanyador, posant-se al lloc que, per bé o per mal, li atorgaven les urnes.

De gests de poc esperit democràtic, tics d'intolerància autoritària, fetes de malcriadura contràries a la convivència pacífica, o pèrdues dels papers civils, també n'hi va haver que en protagonitzaren -la nit del recompte, la de la seva derrota- des del balcó de la seu del PP a Lluçmajor. Es tracta d'una persona que, per

la seva proximitat familiar a les més altes instàncies de la majoria municipal, hauria de mirar-s'hi un poc més i procurar fer llum enlloc de fum. Per paga en sap ben molt d'anar-se a aficar, sense informar-se abans, amb les famílies dels seus rivals polítics. I no és el primer gest d'incivisme que protagonitza. A crist ho deia, des del balcó, quan passava un grup de simpatitzants d'un altre partit: -Mal vos morísseu tots!.

No podem, ja que no ens deixen, oblidar que encara hi ha nafres oberetes del darrer cop que la dreta va pensar així, i va decidir ajudar a que això succeís, al cementeri de Porres, devers Son Suredeta, a la vorera de qualsevol camí. No sé com no li cau la cara de vergonya, a ella i als que li vetlen el ble.

No resulta, emperò, tan sorprenent que sectors pròxims a l'actual poder municipal exhibeixin tan antidemocràtiques crispacions. Té la seva lògica, ja que, arribat a l'equador la

batlia de Gaspar Oliver, si alguna cosa se'n pot dir és que mai en la present «transició» la vida política municipal s'havia assemblat tant a la brega de cantonada, ni el poder havia adoptat modals polítics tan taverinars (pot ser fruit de la necessitat d'emascarar la inoperància radical, la paralització de la vida municipal, la desorganització administrativa per pagar estabilitats, etc.). I el responsable és el batle, per molt que delegui fàcticament en un visir, per molt que sigui tan mal de trobar a la casa de la vila. I per això és a ell a qui hem de dirigir l'advocació: Gaspar Oliver, no són només els carrers de la vila devers Sant Joan, que fan pudor d'excrement i descomposició: la vida política municipal pareix la Dinamarca hamletiana; cosa hi ha que pud.

Per exemple, la virulenta, esqueixada i gens equitativa campanya de descrèdit contra Joan Monserrat i el seu partit.

Ja sabem que el PP -com també sovint el PSOE- té com a finalitat principal de la seva política obtenir poder i perpetuar-s'hi. Ara, però, sembla que, conscient del propi fracàs, la majoria Popular-Rabasquista local, incapaç d'acumular mèrits exercitant les pròpies virtuds, no vegi altra remei que embrutar el nom del contrari.

I ho fan amb turpitud extrema, ja que mostren llautons de venjança: com s'expliquen sinó la reprovació als antics càrrecs municipals socialistes per la qüestió de les rajoles de s'Arenal i la posterior denúncia contra Monserrat? La veritat és que estic ben embullat amb aquesta qüestió, i si hi ha responsabilitats per actes il·legals, idò que pagui qui déu! Però, però, justament havia d'ésser després d'una condemna per desacatament injuriós contra Rabasco (i en favor de Monserrat i Garcias) que una comissió presidida per aquell reprovàs l'actuació d'aquests dos? No era el president de la comissió alhora jutge i part -personalment i política- interessada?

I llavors l'espectacle de la plenària municipal, amb els populars i els rabasquistes votant exercir accions le-

gals contra Monserrat pel mateix afer. I el batle fent teatre de «me sap greu, però tot sia per fer lluir la veritat». Molt bé, senyor batle, si es tracta d'això, idò endavant les atxes; però les de totes les processons. Anem a depurar responsabilitats. Legals, polítiques i el que faci falta. Però sense fer parts ni quarts.

Per exemple, tenim una sentència recent. La va emetre el passat quinze de Febrer la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, vist

el recurs presentat per un particular contra l'acord de l'Ajuntament de Lluçmajor de 3 de juliol de 1987 pel qual es concedia llicència municipal d'obres a l'entitat MAHA S.A. per «Construir gimnàs i piscina climatitzada i contra un altre acord de la mateixa data concedint llicència d'instal·lació de «Complex esportiu format per gimnàs, pista de paddle-tennis i badmington, piscina climatitzada i tobogà» sobre terrenys i instal·lacions situats a Son Verí, Carrer de Costa i Llobera n° 1.

Després de considerar «se hace evidente que nos hallamos en presencia de una infracción urbanística manifiesta y grave, que a ese Tribunal le corresponde remediar» i «El carácter reglado que opera en el, otorgamiento de las licencias, saltó hecho añicos cuando, sin poder, se concedieron en un edificio fuera de ordenación, y sin que el proyecto respetara los retranqueos. Ambas ilegalidades se sumaron...», la sentència declara no conformes a dret els actes de concessió de les llicències i les anul·la, ordenant «la suspensió immediata de l'activitat a que es refereix la llicència de 3 de Juny de 1987 atorgada per l'Ajuntament de Lluçmajor a l'entitat MAHA S.A., i la demolició de les obres efectuada a l'emprar de l'altra llicència de la mateixa data».

Ja tenim l'Ajuntament declarat culpable d'il·legalitats «manifestes i greus». Primera pregunta: Senyor Batle, per esser coherent, tendreu la santa vergonya de fer comissionetes que investiguin i depurin les responsabilitats polítiques o de qualsevol altre tipus que hi hagi o hi pugui haver darrera aquesta malifeta municipal? Hi haurà orgues de reprovar el PP i les persones que en tenien la representació municipal, i, si escau, posar-los plet? O fareu parts i quarts? Es podrà dir que aplicau una vara d'acabar a uns i una altra als altres?

Segona Pregunta: Senyor Batle,

quatre mesos llargs després de la sentència, que ha fet l'Ajuntament que presidiu per fer-la complir? I si no ha fet res, quines responsabilitats s'han de depurar?

Un altre exemple evident de la política de persecució discriminatòria i descrèdit contra el PSOE exercida per Gaspar Oliver i la majoria que presideix és la multa per haver enganyat «aferratines» electorals al «mobiliari urbà». Uep! i si n'hi ha posades, idò branca! pagui qui degui! però tothom igual i sense fer parts ni quarts. I vaja si en fa el batle de distincions, i només aplica la justícia amb una mà (l'extrema dreta, diria jo), i, en conseqüència cau en caciquisme i descrèdit d'unes institucions democràtiques que usa malament.

Primera prova: posats a multar les «aferratines» al mobiliari urbà, fa dos anys que ASI en va empear tot el poble, façanes particulars i mobiliaris públics, (em sembla que d'aquesta revista ho denunciarem) i encara és l'hora que no s'ha imposat cap sanció. Au idò, Gaspar, on queda el constitucional principi d'igualtat davant la llei? on la teva vergonya, la del partit que t'estalona, la de la institució que presideixes? vejam si hi haurà el que hi ha d'haver, posa-li, ara, la multa a Rabasco, o lleva l'altra i baixa't els calçons. Ua, petit!

Segona prova: també després de les passades eleccions municipals, fa dos anys, ho pogueren veure tots els ciutadans: treballadors municipals amb màquines municipals despenjaven la propaganda de... (només un partit, malgrat la derrota, va treure gent al carrer a llevar la seva propaganda). Que ja ens han pagat la feina, tots aquests partits, el del batle inclòs, que eren empleats pagats del comú, de netejar el que ells embruta-

ren? Com si la brigada no tengués feines més urgents. No el mobiliari urbà, l'urbs sencera deixàreu emporcada. Pagui qui deu! Si hi ha vergonya. Ja que vos, senyor batle, heu encetat el tema.

D'altra banda, jo estaria empegueït de posar una multeta d'aquestes, amb el terme municipal fet un llàtzer tot ell d'infraccions urbanístiques i xaletets il·legals, fent malbé un territori molt més difícil de restablir que un «ceda el paso», mentre el responsable urbanístic i la majoria en general fa el sord, el cec, el mut, el mansuet... per només posar un exemple.

I, a més de completes de nyic i nyec, que fa, la majoria municipal? De moment, quan ja començava a caure de la post, aproven els pressuposts municipals: els més quantiosos de la història local.

Fins en haver-los analitzat detalladament, cantant papers, no els puc analitzar detalladament. Però puc comentar que el senyor Lluç Tomàs diu que no hi ha hagut increment de pressió fiscal, però no diu res de l'increment de taxes, que repercuteix, proporcionalment, més gravosament sobre els que tenen manco.

O puc dubtar que sia cert el que m'expliquen: que s'ha destinat una partida a reformar l'aire condicionat de la Casa de la Vila: no em puc creure que ni ells tinguin la barra de fer-ho mentre vuit-cents escolars del municipi s'enfrontin any rera any a l'alternativa entre passar fred a les aules, amb el que això significa pel rendiment escolar, o assumir la perillosa il·legalitat de tenir estufes de gas dins les aules de Ses Escoles. És increïble, no és ver?

Per no parlar de la reducció escandalosa del pressupost de cultura, superior al vuitanta per cent!!!, de vuit

milions a un i mig. (Diario 16 de Balears. 24.6.93)

Una reflexió sobre aquesta qüestió: *Si al progreso material de los pueblos no se cuida paralelamente su inquietud y progreso cultural llegará un momento que su civilización se derrumbará por falta precisamente de sólida base de sustentación. La Historia no enseña que pueblos enteros han perecido en medio de riquezas al degenerar su Cultura.* L'autor de tan rotunda asseveració és el senyor **Mateu Monserrat**, actual tinent batle de Cultura, ja que no em consta que després del retall pressupostari hagi dimittit (Vegeu **IV memoria de un año de Labor Municipal. 1974.** Editada per «Ayuntamiento de Lluchamayor. Mallorca [Balears], pàg. 25).

Eren temps de dictadura i *Principios Fundamentales del Movimiento* i dedicatòries «A su Excelencia el Jefe del Estado cuya vida guarde Dios muchos años». Llavors formava que no hi havia oposició, i els que provaven d'exercir-ne sabien a què s'arrisquen (A la vila, en aquells anys, per exemple a travelar amb una porta devers el claustre, no sé si m'explic). Les *Memorias* eren gloses triumfalistes, pura i desvergonyida propaganda.

Per fortuna la vida de *Su Excelencia* no va durar gaire més, malgrat els bons desitjos, i ara vivim temps de democràcia, Constitució, etc. Es suposa que ara les institucions ténen clar que administren el que és del poble. I que no ho poden usar en benefici partidista d'una força o altra.

Així i tot, el consistori que presideix Gaspar Oliver no ha dubtat editar (a tot color, material de luxe, és a dir, un producte car per dies de crisi) una nova «**Memoria 92**» (sense accentuar les majúscules de la coberta, és a dir en castellà com les d'abans). És un fullet de propaganda descarada, que recull només la versió del govern, sense deixar la paraula a l'oposició. Pagat amb doblers públics, un pamflet esqueixat a la major glòria de la majoria imperant. Recordau que deia, el PP, fa quatre dies, durant la campanya, sobre ètica de la manipulació de mitjans de comunicació pagats amb doblers públics? Idò això.

No m'aturaré a analitzar i desmuntar la retòrica publicitària d'autobombo, que mescla autoatribucions d'iniciatives d'altri, o caramulls de palla retòrica «aquí hi volem fer» sense reflex en fets ni en projec-

tes concrets pressupostats.

M'aturaré en un aspecte, que coincideix amb el que ja subratllava dels **Pressuposts**: li podríem dir la febre poliesportiva. Només a la propaganda que s'han pagat amb els nostres doblers, En Gaspar i els seus presumeixen d'haver col·laborat amb sis fetes esportives concretes, i d'haver realitzat cinc o sis inversions en infraestructura esportiva. (Si hi anam afegint retrospectivament, la quantitat creixeria tant que ens sorprendria no estar tots jugant a poliesportius tot el dia).

Al capítol cultural, a tot estirar i comptant fins i tot les conferències -a esports no compten les carreres locals- surten sis actes, i una -no quantificada- compra de nous llibres per una biblioteca. I punt. Ni una punyetera pesseta en infraestructura cultural, des de fa... quants d'anys?, amb l'única excepció d'una biblioteca a s'Arenal que em sembla que ells han inaugurat, però no l'havien feta.

Si, hi demostren amb fets, a la gent de la seva calanya la cultura sembla que els produeix urticària. perquè està molt bé promoure la, necessària, cultura física, però al pas que anam, pareixerem rambos musculats i acèfals. El votant ideal de la dreta nostrada?.

El fullet propagandístic ens serveix de portell per entrar a un altre tema ben preocupant: el retrocés evident i notori de l'ús de la nostra llengua en la vida interior i exterior de l'Ajuntament que caracteritza aquest govern.

No es pot dir que, durant l'anterior quadrienni s'haguessin assolit els nivells de normalització desitjables. Ja se n'ocuparen —coordinat, per això si, els seus vots- PP, UM i ASI. Però així i tot s'havia avançat notablement. Ara tot s'ho han carregat.

I és que, Don Mateu, en temps de *Su Excelencia cuya vida etc...* va organitzar actes on es deia que la nostra llengua és la llengua catalana, i «glorificada i enaltida sia...», i que és expressió essencial de la Pàtria, entre ramellers de fulles i una senyera a Cas Coix, era fer molt, era mantenir viu el caliu de la consciència nacional. ara, en canvi, només fer això, on o gosar ni això, és menys que no fer res: és observar com s'enfonsa la llengua sense moure ni un dit, o encara donant-li branca: és treballar pel culturicidi, per la destrucció d'aquell patrimoni cultural (que ho és nostre i de tota la humanitat) patriòtic, bell...

I l'argument del bilingüisme, el respecte a tots, i tot això? Mirau el vil·lingüisme del gasparbasquisme local: la «*memoria*», titulada en castellà, és bil·lingüisme, sí, perquè ho entengui tothom; però la de la policia municipal és només en foraster, perquè els mallorquins no ho entenguem? com l'anunci de curses de natació, o el d'inscripcions a les piscines, o el d'unes carreres a peu...

Oliver, Rabasco, Monserrat Pastor es fan així, en fets, hereus de la tradició de considerar la nostra llengua com una mena d'apèndix de segona, útil només pel folklore nostàlgic que precedeix a l'extinció. Van contra el temps, contra els mallorquins, però obeeixen a una tradició d'ultratge i crim.

Que passa pels manifestes falangistes de *bé està que es parli en la intimitat de la família, però res més*, i es remonta fins a la victòria borbònica de començaments del segle XVIII i les conseqüències del **Decreto de Nueva Planta** que ens arrabassava l'autogovern *por derecho de conquista*, i les conseqüències del qual encara patim. Pas ànsia d'haver-ne de tornar a parlar massa vegades.

La insistència del President del CN de s'Estanyol

El Sr. Arnau Tomàs, corresponsal a Lluçmajor, fa dies que va publicar que la junta directiva d'aquell club li havia comunicat que a causa de la crisi econòmica i de la forta oposició, la construcció del nou port quedava paralitzada.

Però davant d'aquestes opinions de la junta, el seu president aquest mes ha enviat als socis una carta en la qual els diu que insisteix a dur a terme la construcció ja que no vol desapropiar l'oportunitat de realitzar-la i que la publicació que va aparèixer no tenia arguments.

Per tant, és tanta la insistència del president que a part de deixar malament la seva directiva, desprecia no només els articles i cartes publicades en contra d'aquesta construcció, sinó que també oblida les deu mil al·legacions contra el Pla de ports esportius, entre les quals hi ha les dues mil signatures presentades pel GOB que sol·liciten la màxima protecció per a s'Estanyol.

Però aquesta insistència és normal, si tenim en compte els sis-cents o vuit-cents milions de pessetes que costaran les noves obres i que aquests milions produiran comissions i beneficis econòmics que ningú, estimats ciutadans, no desaprofita.

I si l'actual local social, així com també les pistes de tennis i de petanca, varen costar milions als socis, no existeix cap motiu que impedeixi la seva construcció amb la finalitat que continuï endavant la insistència del president.

Recordem que el president va ser un dels organitzadors de la manifestació de vaixells a Cabrera l'agost de l'any passat.

I recordem que el resultat ha estat un fracàs complet.

Amb seguretat el Club quedarà endeutat, quan en l'actualitat gaudeix d'una perfecta salut econòmica.

Però per algun motiu, un és president.

Us saluda ben atentament,

M.B.C.

Un president per no ser recordat mai

El president del CN s'Estanyol ha comunicat als socis, malgrat l'actual crisi econòmica, que continua amb la idea d'ampliar el port amb nous llocs d'amarrada (de-

vers 343) i de construir un nou local social (destruirà l'actual perquè impedeix la visibilitat d'alguns veïnats).

En vistes d'això, el president no sap que el 16 de juliol de 1992 fou inaugurat el Port Adriano (abans del Toro) i es varen construir 120 nous llocs d'amarrament i que des de l'11 del mes actual s'han posat a la venda més uns altres 30 i que el club cerca compradors.

En conseqüència, si Port Adriano té 150 amarraments en venda, què pretén el president del CN s'Estanyol?

Destruir el litoral i l'actual paisatge i convertir-ho en ciment. Però en front d'aquesta destrossa, el president tampoc no sap que el rei del ciment ha estat cessat (Jeróni Saiz) la qual cosa significa que el pretès nou projecte del pla de Ports esportius quedarà oblidat com hi quedarà el seu creador.

És una desgràcia que les circumstàncies que s'oposin a aquest esperit destructor del president que li impediran de ser l'únic de l'illa a poder derribar l'actual local social en comptes de conservar-lo -com la resta de Clubs- amb els bons i mals records per a tots els socis.

Però l'actual president només podem dir que és i ha estat el més polèmic i criticat dels tres anteriors, tots ells de bon record.

President, seríem feliços si dimitíssiu.

I amb l'esperança que així sigui en pocs dies, resam a santa Rita.

A.E.D.

RESTAURANT
PIZZERIA

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUÇMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzas

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

XERRADES DE CAFÈ

On posam la Creu Roja?

Vaja un rebumbori que s'ha armat amb els edificis mig construïts a la plaça de Miramar, a s'Arenal.

-I que els enderrocaran, o no?

-Home! Si han de complir allò que ha ordenat la prefectura de Costes, no quedarà més remei.

-I tanta nosa fan aquests edificis?

-Sí que en fan, perquè pens que ja està bé de construir i posar obstacles i de tapar la vista a la mar.

-Però és que, segons diuen, aquestes edificacions no tapen gaire la vista i són prou necessàries per a s'Arenal.

-Sobretot la de la Creu Roja, per subsanar el deficient servei sanitari que hi ha a la zona.

-Idò que el posin a una altra part, justament a la plaça per espenyar l'entorn...

-A s'Arenal han espenyat tantes coses, que una més...

-Que habilitin una dependència del Club Nàutic vell.

-O del nou...

-No digueu disbarats!

-Bé, però és que aquest servei sanitari, i més en temporada turística, fa molta falta a s'Arenal.

-No solament la Creu Roja sinó un centre sanitari.

-Es faran un...

-I un servei públic d'acord amb la importància turística dels nombrosos habitants de s'Arenal.

-Això és veritat, perquè els caps de setmana ningú no

es pot posar malalt, perquè no hi ha un metge de guàrdia.

-I què dius?

-Allò que sents.

-Idò valdria més que es manifestassin per això, que és més necessari, i no per aquests edificis de la Creu Roja.

-És que hi ha més política que voluntat de solucionar els vertaders problemes.

-Justament, arrel de l'acord d'enderrocament de l'edifici de la Creu Roja i del Balneari, diuen que s'ha romput el pacte de govern entre el «pepé» i l'«asi».

-Ah, sí? i això, per què?

-Perquè a la darrera sessió plenària municipal, els regidors d'ASI varen votar en contra d'aquest enderrocament i els deixebles de Gaspar Oliver, ho feren a favor.

-I els socialistes?

-Se'n rentaren les mans.

-De cada dia, els entenc manco, els socialistes. No varen ser ells, de la mà de Ramon Aguiló, els que aturaren la construcció d'aquests dos edificis de la discòrdia?

-Sí.

-Idò, no ho comprenc.

-Ni jo tampoc.

-El que és bo és que aquest enderrocament i canvi de projecte, ens contarà un caramull de pessetes.

-Això és bo per a un Ajuntament que està endeutat fins a les celles...

Un que escoltava

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revella 9 i 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

La Palmera
es fasser
Historador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

**També hi ha servei de
massatges terapèutics**

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

-Que hi ha molta de salvatgina per aquí?

-Un temps hi havia mostels i genes, ara només hi ha moixos. Agafar una geneta era un drama, el garriguer posava gàbies amb menjar i havíem d'anar molt alerta amb els cans, perquè no els pogués fer mal. Quan l'agafàvem era una festa.

-Ens voldríeu comentar un poc els noms dels sementers que més vos criden l'atenció.

-El sementer de «Sa Teula» li diuen així per la forma que té. El de «Ses Tretze» perquè hi havia tretze figueres, quan nosaltres vinguérem ja només en quedaven un parell i eren molt velles. El de «Ses Argiles» perquè hi feren un clot i en varen treure molta. El d'Es «Cuitor» perquè qualsevol llegum que sembrin sempre és més tendre que el d'un altre sementer.

«Amb el xubec del migdia ja reina la calor, ses faves d'es cuitor són més millors de Païssa»

*Francisca Aina Montserrat Fullana
(Madò Grina)*

Al sementer de «Sa Vinya», perquè n'hi va haver fins fa poc; del raïm que s'hi feia en treiem el millor vi que hem begut mai. Dins el celler encara hi ha tres botes de les grosses.

-Quan vàreu venir aquí ja hi havia molts d'ametlers?

-Sí, ja n'hi havia molts, els més vells devien tenir uns cent cinquanta anys i de moltes de races: canaletes, bolic fluix i fort, verderetes, potetes, felanitxers...; aquí s'hi ha fet la raça «bord de Païssa» també hi ha «bord de Son Ramis», que ha vingut de veïnat, aquest és millor; el de Païssa fa una ametlla molt grossa, no massa bona i els arbres fan molta tanyada.

-Quins cans i cavalls heu tingut?

-Els cans sempre de bestiar, negres; egües i cavalls també n'hi havia i eren mallorquins. De cavall, en vàrem tenir un que havia estat de carreres, n'Udele, feia massa via i rebentava el carruatge; no volia que ningú li passàs davant i si hi tenia una bicicleta, ja estava! li havia de passar fort i no et moguis, sinó no estava bo.

◀
-Quines són i eren les principals tretes?

-Ara ja només ametlles i xots, i encara mal pegats; abans també veníem, sobretot, cavalls, figues i formatge. Les figues les veníem verdes, deien que en feien esperit. Un caixó de figues verdes pesa! i es venien molt bé, en aquell temps era un dineral perquè les pagaven a devers pesseta el quilo.

Formatge, a temporades, en fèiem molt, normalment després d'haver llevat els xots, que és quan les ovelles fan més llet. Formatjàvem amb flor de card, ben picada, no hi posàvem polvos, no! Cada setmana passaven dues vegades a cercar-ne. Hi havia cent cinquanta ovelles i les munyíem dos pics cada dia.

-Quines senyes d'aigua o de vent coneixeu?

-Quan la lluna duu rotlo i hi ha quatre o cinc estels petits però molt lluents, pots dir d'aquí quatre o cinc dies plourà.

«Es sol sortirà a ponent i sa lluna durà rotlo no et llevis es mariotlo que t'anirà malament».

Una glosa o cançó també hi ha en el cas de l'arc de Sant Martí:

«S'arc de Sant Martí
si surt es dematí
pots prendre bon camí,
si surt s'horabaixa
posa es cap dins sa barraca».

Una altra senya de ploure és quan hi ha una bona boira damunt es puig de Cura, ja diuen: «quan es puig de Randa duu capell, plou».

Quan es veuen els «fadrins de Santanyí», que són tres núvols grossos que surten, com a caparrots, a la part de Santanyí, també sol ploure aviat.

Amb els animals, tant les ovelles com els teuladers si s'espolsen dins la pols també plou aviat.

També n'és senya quan el sol es pon amb capa, és quan està molt tapat i abans d'amagar-se de tot, guaita.

Quan per aquí passava un esbart gros d'estornells també solia caure aigua.

Senyes de vent en sabem més poques:

Si el sol s'amaga vermell, ventada segura, i també quan les ovelles co-

rren, boten i senten molt el picarol de nit.

Mon pare se n'entenia molt de temps, alguna vegada que partíem i feia molt bon dia en deia: Tornau prest que sinó arribareu banyats! Pareixia que no era possible, però no se solia errar mai. Ell deia, també, que quan després d'una bona tempesta de trons i llamps, llampegava endret de Son Marrano, al dia següent faria bon dia.

-Quines herbes són bones pel bestiar i quines no?

-Els trepons: són una herba molt dolenta, les ovelles només en mengen, alguna vegada, la flor abans d'espigar.

-La vinagrella: també és un mal assumpte, però si en mengen poca i a mesura que va sortint, no passa res.

-Les millors són la ravanissa i l'orella de llebre, però d'aquesta darreja gairebé no n'hi ha.

-Roselles i cards girgolars tendres també en solen menjar.

En temps de l'arada de parell hi havia moltes més classes d'herbes que ara, perquè no entràvem tant dins la terra, així, l'orella de llebre i el card girgoler ja han, pràcticament, desapareguts. El maragall també és bo però se sol sembrar amb la pastura.

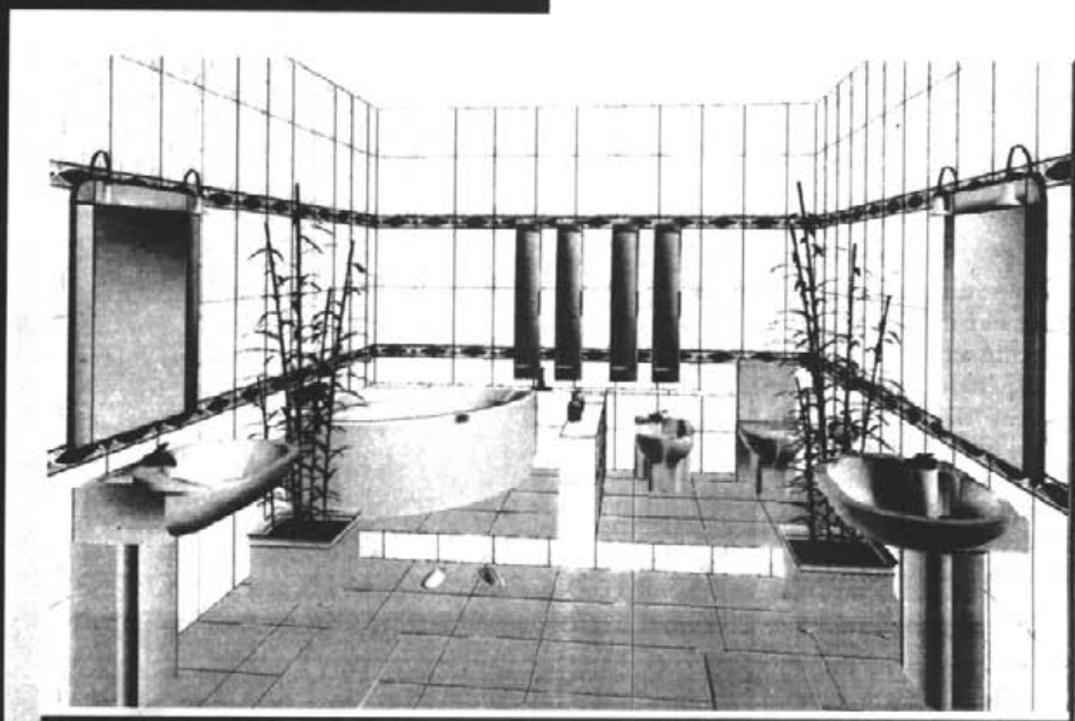
-I de la caça?

-El que més hi ha són conills i alguna perdiu, però no ens hi dedicam gaire.

Pel que fa referència a aquest punt hem sabut que quan a Païssa es necessita un conill pel dinar tant en Pere com en Toni es converteixen en uns grans caçadors; ells no necessiten cap escopeta, els basta amb una pedra o amb el gaiato. Trobar una bona pedra quan tens el conill no massa enfora és difícil, però encara ho és més tirar-la amb la força i punteria necessàries.

I per acabar, només afegir que sempre hi ha hagut molt bones relacions entre la família de pagesos i la de senyors: Serra i Palou i Morell i Massanet, respectivament. Aquests són set germans, però qui s'encuida i està gairebé tot el temps que pot a la possessió és Don Gabriel, qui té la mateixa edat d'en Pere. De fet els set fills del senyors i els vuit dels amos varen nèixer amb molt poca diferència de temps, la qual cosa ha fet que, sobretot, es considerin «AMICS».

C. Calviño
F. Capellà
D. Duran
P. Garcías
F. Jaume

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTTEGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Antoni Garcias, reelegit Senador per Mallorca

Els resultats de les eleccions s'han de valorar positivament

Antoni Garcias ha estat elegit per tercera vegada Senador. Es va incorporar a la Cambra alta de les Corts l'any 1986, amb la segona legislatura de PSOE.

N'Antoni és un conegut llucmajorer de 37 anys, interessat des de sempre per l'agricultura i el cooperativisme. És el Secretari General del PSOE a Mallorca.

-Com veus els resultat d'aquestes darreres eleccions legislatives?

-Al nostre partit només les podem valorar positivament, tenint en compte d'on partírem, i allà on ens trobam. Fa 12 anys que governam el país i tenim un desgastament bastant acusat i això s'havia de reflectir en unes eleccions. S'ha mantingut el percentatge i hem incrementat el nombre de vots. En tenim un milió més que en campanyes anteriors, 1986 i 1989 (a Mallorca 22.000 més). Això és molt positiu però presenta una responsabilitat molt grossa, perquè els ciutadans han depositat la confiança en nosaltres malgrat d'haver fet una auto-crítica i de reconèixer que hem comès errors.

L'electorat espera molt de nosaltres, com diu en Felipe: «El cambio del cambio». Hem de donar una resposta a aquest canvi, tant en l'estil de governar com en la manera de ser capaços de transmetre tot allò que feiem. Quan tenfem una majoria absoluta semblava que no ho havíem de demostrar. En aquesta legislatura potser sigui més fàcil governar que no a la passada perquè durant

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669

LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

aquests darrers dos anys el govern ha estat més difícil ja que tant els sindicats com empresaris desautoritzaven tot allò que fèiem. D'altra banda el PP ha absorbit els vots del CDS i els de gent que no anava a votar i ha augmentat els vots. En resum, resultats positius però amb molta responsabilitat.

-Juraràs el teu càrrec en català?

-Les altres vegades ho he fet en castellà i no tenc cap problema de fer-l'hi. En aquest moment els altres idiomes, per reglament del Senat, encara no es poden utilitzar i estam treballant perquè aquest reglament es pugui canviar i crec que es pot aconseguir.

-Què penses del fet que el català -i altres llengües- es puguin parlar un cop a l'any en el Senat?

-Aquest és un tema que ja està acordat i crec que anirem més lluny. Es permetrà que es pugui parlar en la llengua de cada Comunitat. Autònoma. En aquest assumpte el PP s'hi va negar rotundament i va fugir del consens de la reforma del reglament. Pens que durant aquesta legislatura això quedarà totalment solucionat, però també s'ha de dir que perquè es pugui parlar a tota la cambra hi ha d'haver tota la infraestructura necessària.

LA PARTICIPACIÓ DES DEL MUNICIPI MAI NO M'HA ATRET

-Aquesta és una pregunta que es fa molta de gent: seràs candidat a l'alcaldia de Lluçmajor?

-Es tracta d'una qüestió que no me l'he proposada mai. Amb el govern

del PP no veig una dinàmica col·lectiva per fer feina en política per a tota la societat. Actualment en aquest consistori es compta molt poc amb la societat civil i s'ha tornat a la política franquista, de poc contacte amb tot allò que significa participar i fer participar la gent. De vegades som nosaltres mateixos (el poble) que feiem que les coses funcionin així per inèrcia: per exemple, Lluçmajor està esdevenint una ciutat-dormitori i no es fa res perquè no sigui així, a s'Arenal aviat no hi haurà cap plaça hotelera i tampoc

ningú no actua perquè la situació sigui una altra... Fa molts pocs dies que s'ha aprovat el pressupost i això és una prova del que està passant. De vegades, s'utilitza el lloc que s'ocupa per a un enfrontament amb un altre sector de la societat i això és el que fa el nostre Ajuntament governat pel Partit Popular.

Quan veig aquest truí em fa ganes de participar i de fet hi participi, però la veritat és que mai no he entrat en política municipal i la gent qui hi està és la que me mereix més respecte perquè és qui aguanta el «cara a cara» de la política. He d'afegir, però, sense ànims d'ofendre i sense que això es prengui com a superbia, que la meua visió de la política és més ampla. Tothom entra en política per aconseguir alguna solució a un problema que els afecta de prop, però un cop aconseguit aquest resultat hi ha moltes més coses, per tant la meua visió no és tan localista i és molt més universal. Personalment, com a batle, jo crec que seria massa innovador i no sé si la societat en general m'ho permetria. Fins ara,

l'Ajuntament ha actuat d'administrador i jo no ho concebec des d'aquesta òptica. A Alcúdia, a Calvià, aquesta mentalitat ha canviat però aquí encara no, ni tan sols quan governàvem nosaltres. M'atreu molt més estar en el Parlament per debatre una llei d'espais naturals, per exemple i ja sé que els localismes són necessaris però dins un engranatge cap a la universitat i mai no com a finalitat total de fer política.

S'HA DE REPLANTEJAR UN DEBAT

-Com valorau la pèrdua del govern del PSOE al nostre consistori?

-Hi ha varies causes. Una, de bàsica, és la bona estratègia plantejada pel PP, en donar suport en un moment determinat a un grup, ASI, i a un senyor que ha fet terrorisme polític constantment. I això, disfressat de tot quant vulgueu, era un desprestigi de cap a un altre grup polític, a base de pasquins i d'anònims, en aquest cas de cap al PSOE. Una altra causa va ser que per ventura nosaltres no vàrem ser sensibles, no en obres, però sí en contacte humà, d'apropar-se a la gent de base de s'Arenal, per posar un exemple. Però aquest tema va anar així també perquè un personatge va muntar tota una trama a s'Arenal, de telepredicador i va aconseguir una sèrie d'adeptes que el sedundaven. Ara bé, la gent secunda un projecte per unes mancances i tal volta aquestes mancances les crearem nosaltres mateixos (hem de ser autocrítics).

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

SPORTS

ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Lluçmajor)

-Hi ha solucions?

-De solucions, n'hi ha moltes. A Lluçmajor fa falta un moviment d'esquerra. Lluçmajor ha tingut una cultura d'esquerres perquè mantenia un món obrer i aquest ha anat desapareixent i no hi ha hagut una transmissió dels valors d'aquesta esquerra.

Hi manca un debat de grups, d'entitats aglutinadores que discuteixin temes que són importants (urbanisme, economia, ecologia...). S'ha de mantenir tota aquesta cultura progressista. Darrerament, voltant pel terme, he observat un increment de construccions il·legals. En temps del batle Ramon, això ho debatíem i ara no hi ha debat. I l'esquerra, o es recupera des del pensament o no és recuperable.

-Un senador, com manté el contacte amb el poble?

-Mantenim aquest contacte en el

paper d'allò que és purament ser senador: reunions sobre un projecte de llei, sobre reforma fiscal, també

feiem allò que es diu «divendres parlamentaris» quan discutim els temes que hem tractat a Madrid. Aquí, per dur a terme aquesta tasca tenim dificultats reals per ser el PP qui governa a Lluçmajor, i això no hauria de ser així.

Cal afegir que discutir aquests temes era molt més fàcil quan governàvem nosaltres i ara, perquè interressi, el tema ha de ser prou atractiu.

Una altra tasca és la del partit. És jo el secretari de Mallorca sempre estic molt en contacte amb els grups municipals, visc els problemes dels municipis de molts pobles i hi interveig, no ja com a senador, sinó com a secretari general. Supòs que jo podria fer més coses de cara al meu poble però d'ençà que el Sr. Oliver n'és el batle no se m'ha adreçat a mi en cap qüestió de política municipal. Una anècdota podria ser que des que governa el PP a Lluçmajor no se m'ha tomat a convidar per cap acte, ni de Fires, ni de res. En el tema del canvi de solar per a la residència de la III Edat, el batle Gaspar Oliver ha tingut molt d'interès perquè no es fes al lloc que s'havia acordat i ara, per culpa d'aquest govern, ens costarà setanta dos milions de pessetes. En una paraula, mantenir un contacte amb Lluçmajor no és difícil si no s'ha de passar per l'Ajuntament, però si s'hi ha de passar, és impossible.

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

**NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!**

Mots de passió

Miquel Cardell: «La característica bàsica de la joventut és la immortalitat»

Miquel Cardell (Llucmajor, 1958) potser un glosador dels d'abans rebotit a l'era dels «Mass-media». O potser és un nin dolent però encantador que s'ha deixat créixer la barba per despitar (?) i escriu versos amb el «Kistch»

i la sentimentalitat intel·lectual d'una nit d'estiu a la Mallorca atàvica, inconscient però viva encara avui. O potser és una altra cosa, o moltes més. En qualsevol cas, pels seus mots el coneixereu.

-La teva línia poètica ha anat abandonant els tics surrealistes i avantguardistes dels teus primers llibres en benefici d'un cert realisme, com tu mateix adverteixes en el pròleg del teu més recent poemari publicat, *Material de calendari*...

-Jo crec que aquesta és la mateixa evolució del mecanisme. Jo vaig créixer dins l'avantguarda, quan tenia quinze anys llegia els poetes castellans del 27, el primer Vidal Alcover, el primer Blai Bonet, i d'aquí cap al surrealisme francès i espanyol, sobretot. I, naturalment, tot el moviment avantguardista desl 70, que vaig viure molt d'aprop. Ara, en un moment donat, aquest camí per a mi estava exhaurit. El nou camí havia de ser proper al realisme per la necessitat d'una cosa un poc sòlida a què aferrar-se, i aquesta cosa és la importància del referent concret de la paraula: en definitiva, es tracta de la recerca del racional, del concret. I després resulta que d'això se'n diu realisme.

-En aquest camí o evolució hi ha un llibre que crida l'atenció, que és *Instamàtic*. ¿En quin lloc quedaria aquest llibre, en el context general de la teva obra poètica?

-Instamàtic, queda exactament penjat. Queda penjat perquè comença mesclat amb el final de *Magazine*, el llibre anterior: si tu agafes el final de *Magazine* i el començament d'*Instamàtic*, veuràs que gairebé podrien seguir-se en un mateix llibre. *Instamàtic* és un llibre que vaig començar a escriure a quan me'n vaig anar a fer el servei militar. A partir d'aquí, va venir tota una sèrie de canvis de coordenades personals i de pensament, i també un seguit d'es-

deveniments personals prou importants. Al cap d'uns anys, jo havia canviat molt i el llibre no havia progressat, segurament perquè estava mal plantejat. I en un moment concret, senzillament deix de treballar-hi i el públic, sense que encara pugui fer-me una idea exacta del que significa per a mi. Allà queda, com a testimoni d'una època llarga: set anys són molts per arrossegar un llibre de poemes.

-Com a llibre iniciàtic, com valoren, ara, *Elegia de grumers*?

-Bé, *Elegia de grumers* jo sé molt bé quines lectures el van influir i... És un llibre que jo ara no puc assumir. Però, alerta: tampoc no puc, ni vull, traïr aquell joventut que el va escriure, que potser no era tan savi com jo, però que segurament era més pur i més abrandat.

-Seria *Magazine* la culminació del teu període més avantguardista?

-El veuria com a culminació de tota una temporada. Hi ha un llibre no publicat entre *Elegia de grumers* i *Magazine*, que es titula *En tenir dinou anys morirà de forques*, i que em sap greu no haver publicat perquè explicaria molt el procés entre aquells dos. Pel que fa a *Magazine*, et puc dir que és un llibre del qual encara n'estic plenament content. Jo ja no el veig tant un llibre clarament avantguardista com sí un llibre que palesa prou bé la diferència entre una primera provatura escrita als divuit anys i una obra composta cap als vint-i-un o vint-i-dos anys, quan ja has llegit més, tens les idees un poc més clares, has corregut més món, potser has patit una mica més... I sobretot és un llibre que el veig contagiats d'un cert optimisme que es respirava en aquells anys, un tipus d'escriptura diürna, lluminosa i alegre que no vaig tornar a practicar fins bastants anys després, i que consider atractiva.

-Convindries en assenyalar *Tebeo* com una mena d'entronització de l'anècdota, sense propòsit d'anar cap a la categoria?

-*Tebeo*, encara que es publicàs abans, és posterior a *Material de calendari*, i *Tebeo* no s'entén bé sense *Material*... Aquest seria el llibre, diguéssim, seriós, i *Tebeo* és la «jamsession» que ve després. I sí, seria una mena de cant a l'anècdota, però considerant que el concret és gairebé l'única categoria possible, en aquests moments. Encara que també hi ha d'altres coses, com tota una sèrie de reflexions polítiques i sobre la

col·lectivitat. Però vaja, sí que es tracta d'un llibre escrit sempre des d'una perspectiva anecdòtica: molts dels sonets que el componen són pràcticament improvisats, i va ser un llibre d'escriptura intencionadament molt ràpida i molt poc reelaborada. També és un llibre amb molt d'humor, en el que m'ho vaig passar molt bé i m'hi vaig sentir molt lliure, cosa que esper que es noti en la lectura.

-Tebeo, és, potser, el llibre on es fa més present un recurs molt freqüent en la teva poesia i que és el prosaïsme, l'aprofitament de la realitat quotidiana i el seu llenguatge...

-Clar, és que jo no entenc la poesia més que a partir del llenguatge, però el llenguatge considerat com a vehicle bàsic i quotidià de comunicació: el llenguatge és allò que usam per demanar panets en el forn, per exemple. Potser aquest ús del llenguatge col·loquial en poesia em ve un poc de l'«escola-mallorquinisme» ambiental en què vaig créixer, un poc també del surrealisme -que també recorr a aquest tipus de llenguatge-, i encara del gran mestre que va ser i és Vicent Andrés Estellés. O encara, de la generació «beat» nord-americana, que és una altra de les meves influències... Crec que aquest aprofitament del llenguatge popular es troba en un bon nombre de corrents poètics del segle que són justament els que a mi m'han arribat més i m'han format, en certa manera: Tanmateix, jo crec que en poesia la norma és precisament la més absoluta llibertat, en tots els ordres, sempre i quan el producte final sigui un producte de qualitat literària.

-Material de calendari és un llibre amb un cert caràcter miscel·lani i antològic. Marca, tal vegada, la conclusió d'una etapa?

-Jo crec que marca el començament d'una etapa, en el sentit de tornar a escriure després de vuit o nou anys de no tenir res concret. Jo havia arribat a pensar que s'havia acabat, la meva tasca literària. El que jo veig en aquest llibre és l'optimisme que provoca el fet de tornar a escriure, i també un cert tomb: per primera vegada, m'atreveixo a usar el vers de set síl·labes, el vers popular, que per a

mi sempre ha estat molt proper i espontani, però que mai no havia usat precisament per aquesta facilitat, un poc perillosa, que tinc jo per aquest tipus de vers i per la glosa popular. Aquest seria el gran tret estètic de **Material de calendari**: l'ús del vers de set síl·labes, però d'una forma més dura i més pedranya que en la cançó popular usual. I temàticament, és un dietari: es tracta d'un llibre completament lligat a l'observació de la realitat més quotidiana i propera.

-Justament per això parlava de conclusió d'una etapa: alguns poemes que he pogut llegir del teu proper llibre (Sota la volta de ferro, encara inèdit) semblen fugir d'aquest quotidianisme i apuntar cap a una poesia de caràcter més metafísic...

-Sí. El que passa és que jo, quan em pos metafísic, sempre procur fer-ho amb molta precaució, i així és com m'he agafat **Sota la volta de ferro**. Aquest llibre és un poc el resultat dels altres llibres: si llegeixes els poemes finals de **Sota la volta de ferro**, t'adones que estan molt relacionats, pel que fa a les preguntes bàsiques que s'hi plantegen, amb els poemes inicials d'**Instamàtic**. **Sota la volta de ferro** és un llibre més metafísic, sí, però sempre partint de la premissa que només pots arribar a l'abstracte després d'haver-te apropat molt al concret.

-A Material de calendari hi ha un poema indicat com a homenatge i imitació de Bartomeu Fiol. ¿És aquesta una reivindicació d'un autor un poc oblidat en el context

de la seva generació?

-Sí, és una reivindicació total, absoluta. I sí, Fiol és l'oblidat de la seva generació, però també és l'autor que suscita un gran interès entre un bon grapat d'autors encara joves -vull dir, immodestament, gent de la meua edat-. En Fiol té una sèrie d'heterodòxies de partida, d'actitud, que... La música duríssima de Fiol, la manera en què arriba a la sensibilitat a través del concepte, fan d'en Fiol, igual que d'en Bauçà, un poeta per descobrir i per reivindicar. Encara que no sigui fàcil.

-Alguns moments de Material de calendari semblen introduir una preocupació nova en la teva poesia: la del pas del temps.

-Aquesta és una cosa lògica. Clar, la característica bàsica de la joventut és la immortalitat: la joventut és immortal per naturalesa, en el sentit que no té consciència real, no té fe, en la pròpia mortalitat. Però aquest ja és un llibre escrit en el moment de la mort del pare, que és la mort que més directament prefigura la teua. També durant aquesta època vaig estar per primera vegada realment malalt, i vaig patir mal. Aleshores, aquestes coses pesen, i et fan prendre consciència de l'extrema fragilitat de tot, que es manifesta precisament en el pas del temps.

Sebastià Alzamora
Fotos: Coloma Julià

BIBLIOGRAFIA

Elegia de grumers (1978), *Magazine* (1983), *Instamàtic* (1990), *Tebeo* (1992), *Material de calendari* (1993).

Vida quotidiana i patrimoni arquitectònic

**100 ANYS
DE
MIRO**
ILLES BALEARS

CONSELLERIA DE CULTURA,
EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR

Campanya de
Normalització Lingüística

Assegut davant la taula del despatx m'esplai observant, a través de la finestra el volateig anàrquic i cri-

daner de les falcies. A suara pareix que s'encalquen i acte seguit semblen surar. Per davall, teulades i corrals distribuïts de forma més o menys capritxosa, conformant un urbanisme secular que ha anat evolucionant segons les necessitats socio-econòmiques de les seves gents i el seu saber.

Aquesta descripció podria ser la del qualsevol poble de l'illa, espai geogràfic que gaudeix per la seva llarga humanització d'un patrimoni arquitectònic prou ric, tant com oblidat. Des de les mil·lenàries pedres dels monuments prehistòrics fins als edificis d'aire modernista i regionalista, o des de la humil barraca d'un roter a la majestuositat d'una església parroquial. Si ens fixam la majoria són interpretacions populars de

corrents artístiques, per regla general no existeixen grans firmes ni obres d'avantguarda, sinó allò que la societat anà assumint de cada estil.

Pensant en el tema em vénen al cap nombroses preguntes. Què hem de fer amb tot aquest patrimoni?

És possible el seu manteniment i dignificació?

Les necessitats de la societat actual són incompatibles amb l'arquitectura tradicional?

Aquestes són algunes de les múltiples preguntes que ens podem fer sobre el tema. Està clar, però, que es fan degut a l'existència d'un procés de deteriorament accelerat d'aquest patrimoni.

Consider que ara és un bon moment per plantejar el tema perquè a la fi disposam de les dades que ens permeten avaluar el seu estat. L'any 1988 la Conselleria de Cultura iniciava el Pla de Preservació dels Jaciments Arqueològics, anomenat comunament inventari arqueològic, que enguany es veurà finalment conclòs. La finalitat de l'inventari era la quantificació, l'avaluació del seu estat i l'establiment d'unes prioritats d'actuació. Amb posterioritat es dugueren a terme l'inventari de molins, al de creus de terme i actualment s'està realitzant el de cases de possessió, tots ells amb la mateixa filosofia. Ara, doncs, és necessari treure el suc a tot el cabal d'informació recollida, és necessària, per part dels ajuntaments, la seva aplicació pràctica. Com és evident un inventari no salva de per si els monuments, l'experiència ens ho demostra; inventaris se n'han fet molts a les darreres dècades, però mai s'ha tengut la voluntat d'aplicar les mesures que permetin el seu manteniment. Un cas exemplar és l'inventari arqueològic realitzat a la dècada dels 60 que, tot i que un decret protegia la globalitat dels jaciments i monuments inclosos, ara trenta anys després, podem constatar la desaparició del 16% del total. I això per un simple error de plantejament. Ara es corre el perill de caure en el mateix parany. L'única manera de solventar-ho és que tots

Després d'informar-se, la gent prefereix...

Moltes entitats volen la seva nòmina:
faci-la valec. Exigeixi molt,
llegeixi la lletra menuda... i
es quedarà amb la NÒMINA VIVA
DE SA NOSTRA. Perquè SA NOSTRA
ha dotat la NÒMINA VIVA
d'uns avantatges substancials que,
vostè, sens dubte, sabrà valorar.
Segueixi llegint la lletra menuda,
i decideixi's. La seva nòmina val molt:
ingressi-la allà on més la valorin.

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS
La seva millor garantia

aquests inventaris siguin inclosos a les normes de plantejament urbanístic (P.G.O.U. i NNSS), de tal manera que en tot moment es tenguí coneixement de la situació de cada construcció a protegir. Aquesta simple operació evitaria les constants pèrdues de patrimoni, les tensions, imprevisiones de darrera hora, mala imatge i permetria compatibilitzar la conservació del patrimoni arquitectònic amb la modificació dels usos de sòl.

La mateixa problemàtica es pot aplicar als nuclis urbans. Cal la necessitat d'establir Plans Especials de protecció dels cascs antics que permetin no només la conservació d'uns edificis singulars, sinó els trets fonamentals de l'arquitectura tradicional mallorquina, la fesomia dels nostres pobles. Fins ara, excepte horoses excepcions, els tècnics han actuat amb molt pocs escrúpols amb l'arquitectura tradicional. Des d'aconsellar la destrucció d'edificis admirables als «experiments» més esgarriadors, generalment produïts per les noves necessitats de la societat actual. Sovint

hem vist com la solució aplicada és la utilització d'elements arquitectònics tradicionals (generalment vans) totalment descontextualitzats i diacrònics, això si embolicats en un impecable marès de la terra. Això, sovint no només té com a resultat la destrossa estètica de l'edifici, sinó el que és més greu de l'harmonia global del carrer.

Consider, per tant, que es fa necessari l'establiment d'unes normes que determinin els volums d'edificabilitat, altures, tipus d'elements arquitectònics i gamma de colors a utilitzar a les façanes. En definitiva, establir quin tipus de casc urbà volem per avui i per demà.

En un altre ordre de coses, cal beneficiar-se de les ajudes que aporta la Conselleria de Cultura en relació al patrimoni arquitectònic:

- *Pla de millorament de façanes.
- *Campanyes de neteja, tancament i senyalització del patiment arqueològic.
- *Ajudes per actuacions puntuals a partir de l'1% cultural
- *Contractació de tècnics en patrimo-

ni, ja sigui de forma individual o mancomunada, sufragats en un 50% per la mateixa Conselleria.

La posada en pràctica d'aquesta política, a part de resoldre la problemàtica actual, permetria iniciar tasques de dinamització cultural i d'oferta turística complementària mitjançant la creació d'itineraris monumentals, com una forma diferent i complementària de conèixer i gaudir d'aquesta terra.

Per a que tot aquest plantejament es pugui dur a terme és necessari un canvi de filosofia en les corporacions municipals, en el sentit que es prengui constància de la importància de conservar el patrimoni monumental del qual ells són els primers responsables (segons ho determina la Llei 16/1985 del Patrimoni Històric), ja sigui a través d'actuacions anuals, del benefici de les ajudes esmentades i/o d'incentivar la iniciativa privada. Tanmateix, per molt que es digui no és un problema econòmic, és una qüestió de voluntat.

Gabriel Pons i Homar

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

CURSOS PER A L'ESTIU (Juliol i Agost)

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Tots els nivells
- * Grups reduïts
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Professorat nadiu titulat
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Classes de repàs d'anglès, llatí i espanyol per als estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris per preparar els exàmens de Setembre

INFORMAU-VOS AL:

C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres dematí

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

LA
FINESTRA

Defensa (ecologista) de l'Arenal

En aquests temps en què la marca ecològica és el màxim valor de promoció d'un projecte qualsevol (des d'un cotxe a un embolcall de patates frites o una crema d'afaitar), amb el nom de «turisme ecològic» estam donant gat per llebre a uns suposats principis d'actuació respectuosos amb l'entorn. «Turisme verd», «agroturisme» o «descoberta de paratges naturals de bellesa indescriptible» són els tòpics d'avui per fer arribar la gent —és a dir, les masses— allà on fins ara no havia arribat ningú.

El procés és ben conegut: saturats per massives i sobreexplotadores assistències els llocs més accessibles i coneguts, i vists els resultats perniciosos que això té per a la natura, el paisatge i l'economia turística en si, ara es tracta no de mitigar tals efectes, sinó d'escampar la taca d'oli per la resta del territori.

Els resultats? Com a exemple, posem-hi les Covetes i el Trenc, fins fa uns anys platges solitàries, avui vertadera banyera de Palma amb tots els seus voltants suburbans i autèntic afarnaïm estiuenc, de tant en tant amenitzat per camionades d'estrangers a preu fet amb dret a paella, sangria i gatera al sol inclosa.

Més casos? Per variar, passem a la tardor-hivern i centrem-nos en quasi tot el foravila llucmajorer, ocupat dominicalment per bolitxades de personal desitjós de trescar pel camp i de treure'n els productes que s'hi crien, des de caragols a espàrecs i, si convé, la fruita... de cal veïnat. Valenta agricultura alternativa!

Anant pel camí pseudoecològic, aviat malmetrem tota la Serra del Nord, tan plena d'excursionistes, entre els quals sovint no falten dignes successors del rei Atila i les seves hordes arrasadores. Com a mínim, el torrent de Pareis a l'estiu i el puig de Massanella a l'hivern són els moderns substituïts dels antics passejos ciutadans pel Born i per la Riba a l'hora del lleure formant aplec. Les modes sobre tècniques d'escalada, el vol lliure i el parapente, els vehicles tot terreny de tracció diversa, les acampades i les torrades i —quan s'escau— les inevitables vocacions escultòriques i bel·licoses de l'allotgeria sobre —si sota— la neu acaben d'arrodonir la situació.

No en parlem de les barcasses que transporten cap a cales i plates recòndites —per terra cal anar-hi a peu— ramats de banyistes que, en ser-hi, tot d'una demanen pel xibiu de les begudes i l'entrepà. Tot això, enmig de l'estufada dels que hi han anat amb llanxa pròpia i de gran propulsió —salvem del blasme els llauts tradicionals—, els quals, com per fer-se notar, substitueixen la plàcida navegació per embranzides a tot motor, que només provoquen renou i olor de benzina cremada.

Vista la situació, caldrà que el GOB promocióni platges tan civilitzades com l'Arenal, un dels pocs llocs on es pot practicar l'estiueig sense danys ni estralls pels darrers reductes de naturalesa verge, que encara ens queden. Si és que, en encetar el juliol, n'ha sobreviscut algun.

Macià Garcias

FOTO CLAR

Perfumeria

*Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria*

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

Els perfums de la depuradora

Bassa reguladora de Son Gall segons «la memòria» municipal.

Camp embassat per les algües brutes.

Redacció

Quan tots teníem el pallàs a casa nostra sentíem menys olors que les que hem de suportar ara.

Hi ha un tipus de paper de cartes, impregnat de perfum i emet una olor agradable. Valga que a la memòria municipal del 1992, a la plana on hi ha la fotografia de la bassa reguladora, no li han posat l'olor que desprenen les aigües que regula.

A més de la bassa, com es pot veure a les fotos, també hi ha els «camps reguladors» on es tira tota la brutor, inundant-los.

No sabem si els serveis locals de sanitat tenen res a dir al respecte però sí que sabem que els veïnats de la zona han presentat una reclamació al batle, amb data del 21-VI-93 núm. 2518, en la qual expressen la seva disconformitat amb la tirada de residus sòlids no depurats al camp, al mateix temps que demanen que es prenguin les mesures pertinents per aturar aquesta contaminació ambiental.

Pel que fa als llucmajorers en general, tots ens hem adonat (olorat) del que passava a la depuradora i volem aprofitar aquest fet per dir que quan les aigües es tiraven directament a l'avenc, el perill de filtració d'aigües contaminades era molt major. És veritat que no les oloràvem, i com diu el refrany «nas que no ensuma, cor que no sent». Com que ni el que teníem abans —que encara continua— ni el que tenim ara, és bo per a la higiene del poble, és ben hora que es trobi una solució definitiva.

Un problema que estam sofrint des dels temps del batle Ramon i sense que no s'hagi fet res més que posar-hi pegats, que no han resolt definitivament el conflicte.

Tub que tira les algües no depurades.

Falcons, oronelles i coloms

Algunes persones del poble ens han comunicat que la gran quantitat de coloms que volen per Lluçmajor fan que els que tenen la sort de tenir un colomer —a més d'un— al voltant de casa seva, es vegin constant-

ment bombardejats pels excrements de tan bells animals, que per cert no són oronelles, i, per tant, a més de ser un atac continuat, el calibre de les bombes és molt més gros.

No plou mai a gust de tothom. Mentre uns creuen que hi ha massa falcons, d'altres creuen que hi ha massa coloms a lloure. Recordem que a la catedral de Milán han hagut de prendre serioses mesures en contra dels coloms. També causen grans perjudicis a la Seu i a la Parròquia de Lluçmajor fa uns anys que s'hi havien de fer caçades periòdiques a causa del mal que feien a l'edificació.

Dins d'un ecosistema, la fauna es regula tota sola: com més plantes hi ha, més animals herbívors i gránvols, la qual cosa comporta més animals insectívors-carnívors, i més grans depredadors. Quan falla alguna baula de la cadena o n'hi ha alguna mancança, automàticament minven els animals i les següents baules.

Aquesta autoregulació sempre hi havia estat malgrat els esforços humans de trencar-la. Avui en dia, amb els mitjans que tenim, acabar amb algunes classes d'animals és prou fàcil. Allò que no és tan fàcil és aconseguir de tenir tothom content, aquells que no volen falcons i els que no volen coloms a lloure. Els falcons són animals protegits i quan els falti aliment, la seva quantitat minvarà. Deixem que sigui la mateixa natura, com havia estat sempre, qui reguli les espècies que han de desaparèixer i no l'home qui les destrueix!

A més a més, l'art de la columbòfila és molt antiga, els romans ja empraven coloms com a missatgers i tant en aquell temps com va cinquanta anys, els obstacles que el colom havia de superar eren el vent en contra, tempestes, fred, pluja i depredadors. Creiem que si faltàs algun d'aquests elements, la competició perdria part de la seva dificultat, i, per tant, de l'encant que té.

Dos anys de gestió municipal

Hem sentit a dir moltes vegades que LA POLITICA ÉS BRUTA, i segurament aquesta afirmació té un motiu real i fonamental. Ara bé, pensam que això no ha de ser així, aquí i ara, volem ser polítics, però abans, llucmajorers.

O millor dit, ALGUNS POLÍTICS FAN POLÍTICA BRUTA, afirmació que s'adapta molt millor a la nostra realitat local. No és que la política sigui bruta, sinó que ho són alguns personatges, que moltes vegades són negatius, i són els que la controlen. I la controlen amb el vist i plau del poble que, de manera periòdica, legítima amb el vot unes persones que són les que han d'estar al servei del poble i mai no a la inversa.

Però hem vist i encara veiem que

amb el pas d'aquests dos darrers anys, en repetides ocasions hem estat objecte d'una autèntica manipulació. Fins quan?

Des de la meua perspectiva com a afiliat al PSOE, tenc l'obligació d'aixecar la veu contra aquests abusos de poder. No es pot acceptar una gestió municipal d'uns polítics, més preocupats per sortir a les fotos de la premsa que no per resoldre els problemes del seu poble.

Estam en contra d'alguns polítics que acumulen riquesa i càrrecs, mentre l'economia i el benestar dels llucmajorers, als quals s'havia promès de defensar i administrar correctament, s'enfosa. El nostre poble té suficients dades per poder dir clarament que han predominat personat-

ges POLÍTICS d'aquesta categoria.

Tot això és sabut per tothom perquè es comenta a les cases, als cafès, amb els amics i en tot el terme municipal. Per això pensam que la vida del nostre poble podria ser molt més digna i rica humanament parlant. La nostra economia, administrada amb intel·ligència i LLEIALTAT podria ser ben repartida en benefici de tots.

Entenem que com a primer balanç de dos anys de mala gestió de govern municipal, afegim que tot podria ser ben diferent i millor si les persones que ens representen al nostre terme municipal mirassin per ELL, hi fessin feina i no pels seus propis interessos i conveniències.

Aplec de patiments (VI)

Patir el vot útil

Aquest article havia de sortir imprès en el passat número de la revista, com a modesta aportació pròpia a la febrada electoral que ens va estamenajar la quotidianitat durant la primera setmana del mes passat i la totalitat de l'anterior, emperò no va poder ser així per mor d'un dels típics i molt perdonables errors de paginació inherents a la confecció de qualsevol publicació periòdica. Tanmateix, n'estic content, que anàs així: aquestes ratlles em semblen potser més oportunes ara, quan l'arruixada ja s'ha encalmat i gairebé oblidat, i quan ja tenim els resultats que ens hem merescut (!?) i que han estat el producte directe del període electoral «més interessant des de la primera convocatòria d'eleccions democràtiques a l'Estat Espanyol», segons molts comentaristes.

No obstant això, i sense voler semblar massa llepafils, jo diria que aquestes expectatives no s'han correspost, ni de lluny, amb el que realment hi ha hagut. Ha estat una campanya tirant a miserable, de cops baixos i nul·la capacitat dialèctica, de topicarros i satanitzacions grolleres, amb molt pocs moments aprofitables, sobretot per part dels dos candidats «princi-

pals». Però sobretot, aquesta campanya ha servit d'excusa per ressucitar alguns vells fantasmes: l'europeïsm mal paït, la independència periodística i judicial, l'enfrontament irracional, a l'estil futbolero, entre esquerra -i quina esquerra?- i dreta -i quina dreta!- i, especialment, el fantasma de la teoria del vot útil.

Aquesta teoria, en poques paraules, consisteix a la pràctica en atorgar el vot a una de les dues opcions polítiques majoritàries -la que manco ens desagradia-, per tal que no pugui accedir al govern, o tornar-hi a accedir, l'altra opció -que aquesta sí que no ens passa pel coll de cap de les maneres, vés tu a saber per què-. I naturalment, aquest vot flàcid, irreflexiu i «contra natura», diguéssim, té unes causes i uns efectes.

L'efecte més important i més evident del vot «útil» és el reforçament implícit del bipartidisme, que és la morralla que embossa i comença a amenaçar de gangrena la vida política arreu arreu del que en diem Estat Espanyol. Però la causa principal del plantejament d'aquest tipus de vot és encara més terrible: no és ja el descrèdit dels polítics, de l'anomenada classe política en general, sinó el descrèdit del sistema polític que representen i sobre el qual sustenten la seva acció: el descrèdit de la democràcia, que comença a fer-se ben

palès per tot el món occidental (la crisi no és tan sols econòmica). Quan un govern suposadament fonamentat en el sistema democràtic no genera ni estimula la participació ciutadana, quan acaba per basar-se en un únic valor: el bursàtil, quan s'oblida de la «llibertat, igualtat i fraternitat», i encara més: de l'home, o quan comença a produir personatges que nomen Ruiz-Mateos, Ross Perot, Gil y Gil o Rabasco, vol dir que la gent ha acabat per mirar-se una mica de cua d'ull aquest govern i aquest sistema. És aleshores que el vot deixa de ser exercici de consciència i passa a ser-ho de víscera, i de víscera atemorida de l'onpodrem-arribar. I és aleshores quan caldria engegar -des de les institucions, des dels mitjans de comunicació- un debat de fons, tan ampli i plural com fos possible, a partir de les conclusions del qual es redefinís i relançàs al concepte i els valors democràtics, i es restablís la clara submissió del poble i de les institucions a aquests valors i a aquesta idea. Potser a partir d'aquí hom podria votar segons la recent frase de l'imprescindible José Luis L. Aranguren, tan aclarida i exacta com tot el seu pensament: «L'únic vot útil és aquell que m'és dictat per la meua consciència», va dir. Iddò això.

Sebastià Alzamora

*Sabates
Can Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

FIAT

Servei Oficial

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/ Hispanitat, 17-19 Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

Per devers la placeta dels Pins els pares que hi duen els nins a jugar van ben bufats, es queixen que hi ha una guarda de cans, que, amollats pel carrer o acompanyats pels amos a entrada de nit i als matins, van a fer les seves necessitats fisiològiques a l'arena de l'esmentada placeta, on juguen els infants. Això també passa a la platja de s'Arenal on de 8 a 9 del matí i de 7 a 9 del capvespre és el lloc d'esbarjo i de defeció de molts de cans de pis. Els amos, alguns del poble i persones considerables respectables i de seny (al menys per alguns sectors) no dubten a embrutar els veïnats per tal de tenir net a casa seva.

L'altre dia un foraviler comentava al mussolet que no entenia com tothom s'havia confabulat contra ells, ja no per qüestions dels preus dels cultius i dels animals, sinó perquè també en qüestió dels cans, mentre a ells els fan tenir declarats i vacunats i amb una placa, a tots els que els passegen pel poble no els fan tenir res de res.

Com que a l'hora de cobrar impostos, com el batle no n'hi ha cap, ja cobren els de circulació mitjançant els comptes corrents bancaris, cosa que malgrat fos necessària ningú no ho havia gosat fer, però se suposa que quan es cobra un impost de circulació als vehicles és perquè aquests puguin circular, però sembla que allò que es pretén és fer doblers a tota costa. Impost de circulació, plaques per poder identificar les «bicis» (com si no sabéssim que els xoriços, en robar, el primer que faran serà

llevar la placa), plaques per a motorets... Però, a l'hora de donar els resguards s'ha venut una placa i s'ha donat en nom d'un senyor i mai no del número de motor o de bestidor. El que interessa és cobrar uns drets ara, que segons el bàndol del senyor batle, seran per sempre.

Però això no és tot, sinó que hi ha zones al nostre poble que són vertaderament perilloses per a la circulació. Al carrer de Joan Aulet hi ha uns clots que fa més d'un any que hi són malgrat que els veïnats de la zona ho han comunicat reiteradament als responsables municipals i no s'ha arreglat. També són un perill els reixats de les clavegueres que tenen la mateixa direcció del carrer en lloc d'anar de través cosa que impediria que s'hi clavassin les rodes de les bicis i causassin accidents cosa que ja ha passat.

N'hi ha que parlen de les bicicletes, ara que estan de moda. El mussolet creu oportú dir que un ajuntament amb una mica d'inquietud de caire ecologista haurà de fomentar aquesta moda en contra de la del motoret que a més de dur més despeses, és menys bona per a l'usuari i menys perillosa i contaminant.

En lloc de fer un aparcament subterrani a plaça el que s'hauria de fer és, com hi ha a Holanda uns aparcaments, a base de ferro, per a bicicletes, i així no hi ha perill que les robin (ara ens ho roben TOT).

Sembla que a la fi, després de dos anys i amb gran sentiment per part del senyor batle i amb major sentiment del senyor Rabasco, i per ventura encara major per a l'empresa constructora, els búnquers de la platja de s'Arenal seran enderrocats. Serà un alè per a les malmeses economies dels souvenirs de la primera línia i per als arenalers (hotelers i cambrers) en general. La imatge que donava la platja de s'Arenal de Llucmajor era la millor per desprestigiar una zona que a causa de la permissivitat dels batles Monserrat i Ramon s'havia convertit en el símbol del que no ha de ser una zona turística.

Però com va predir al passat plenari el Sr. Rabasco a s'Arenal ha organitzat una xaranga per tal de reivindicar (vaja paraula!) una creu roja a la primera línia. Si la fessin a un soterrani el lloguer seria més barat i la tendrien igual (no hi deu haver pensat? aquest home només pensa...!) Suposam que en Rabasco està molt interessat a crear llocs de treball i per això és regidor d'urbanisme i defensa il·legalitats. És clar, l'empresa subcontractadora de les obres, si no les fa, no podrà crear llocs de treball ni cobrar allò que no ha fet.

Iara vénen les contractacions per a l'escola d'Adults. Un responsable del MEC i el senyor regidor de CULTURA, D. Mateu Monserrat, avaluen les proves. Ni una entrevista, ni res de res. Hi haurà empats? ja ho veureu. Entrarà qui ELLS, ELS MÉS BELLS, voldran. Això fa OI.

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
I els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

LLUCMAJOR

ESPORTS

Atletisme

Excel·lent actuació dels atletes de Lluçmajor

Agustina Manresa, campiona de Balears Cadet amb un salt de 1 m. 47 cm.

B. Sbert

El passat 5 de juny es va celebrar la final de Mallorca a les categories d'Iniciació, Benjamí i Aleví i aquestes en són les classificacions:

INICIACIÓ

-Miquel Manresa, 5è.
-F. Manuel Venero, classificat.

ALEVINS

femení (salt de longitud)
-María del Mar Blanch, 4a
Relleus: selecció Lluçmajor-Campos.

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

LLUCMAJOR - MALLORCA

66 27 26

bonnin SANSO

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

BENJAMÍ masculí (2000 metres)

-Joan Gual Feliu, 2n.
Relleus: Selecció Lluçmajor-Campos, 3rs.

ALEVI femení (2.000 metres)

-Antònia Oliver, 4a.

També va ser molt bona, l'actuació dels atletes i les atletes de Lluçmajor als passats campionats de Balears de Pista d'estiu, celebrats al poliesportiu Prínceps d'Espanya, els dies 12 i 13 de juny, en les categories Infantil i Cadet.

JAUME QUETGLAS. Infantil (Colonya-Pollença)

-5è classificat de mil metres lllisos (3' 00" 6)
-5è classificat de relleus 4x80 metres lllisos (47" 2)

JOANA M. QUINTANA. Infantil (Colonya-Pollença).

-4a classificada de 3.000 m. lllisos (12' 31" 0)

CATALINA OLIVER. Infantil (C.A. Lluçmajor)

-1a classificada i Campiona de Balears de 150 me-

Joan Quintana, Campió de Balears Cadet amb un temps de 2'37"3.

tres lllisos (18' 9). Cal assenyalar que amb aquesta mínima na Catalina Oliver ha llevat un rècord que durant set anys havia estat propietat d'una atleta de Palma.

-3a classificada en relleus 4x80 metres lllisos (42" 0)

PERE JOAN LOBO. Infantil (C.A. Lluçmajor)

-1r classificat i Campió de Balears de 150 m. lllisos (17" 8)

-2n classificat i Subcampion de Balears de relleus 4x80 m. lllisos (42" 0)

AGUSTINA MANRESA. Cadet (Colonya-Pollença)

-1a classificada i Campiona de Balears de salt d'alçada (1 m. 47cm.)

-2a classificada i Subcampiona de Balears en relleus 4x100 m. lllisos (53" 0)

JOAN QUINTANA. Cadet (Colonya-Pollença)

-1r classificat i Campió de Balears de 1000 metres lllisos (2' 30" 3)

-2n. classificat i Subcampion de Balears de relleus 4x300 m. lllisos (2' 43" 7)

-3r classificat de 1500 metres obstacles (4' 37" 9).

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

expert   **ELÉCTRICA**

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

INSTAL.LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

C.D. Espanya

Un altre any a Preferent

-No va poder ser. Després de disputar la lliga d'ascens a III Divisió el CD Espanya va quedar a la darrera posició. Els encontres perduts a casa contra el R. La Victòria i el darrer contra el Montuiri varen ser transcendents.

Però ara, si ens posam a pensar fredament, creiem que tal vegada val més així. La tercera divisió Balear és molt cara i molts de clubs, després de participar-hi enfonsen la seva economia i fins i tot en alguns casos, aquesta desapareix. A Lluçmajor l'afició és gairebé la mateixa quan es juga a III o a Preferent per dues raons bàsiques: la primera és que quan ens visiten equips de Menorca o d'Elvissa quasi no porten aficionats que passin per la taquilla i en segon lloc, a la III Divisió no sempre van ben classificats com a Preferent i la gent, quan arriben les derrotes, no va al camp de manera tan regular.

És a dir, pel que es veu, «més val ser cap de rata que no cua de lleó» i la categoria on es milliti queda en un segon pla, al menys a Lluçmajor.

JOAN LLOMPART

En aquests moments ja

El club esportiu Espanya, haurà de jugar una temporada més a Regional Preferent.

tenim moltes ganes d'anar-nos-en de vacances i poques d'escriure, però sí que volem trencar una llança a favor d'un home, d'un entrenador que, en

el moment d'escriure aquest comentari, encara no se sap si l'any que ve continuarà. Seria una llàstima que no fos així ja que Joan Llopart ha demos-

trat que és un gran entrenador al llarg dels anys que duu a Lluçmajor.

ESPANYA, 2
FORMENTERA, 0

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

Espanya: Quintana, Corbalan, Jaume, Cosme, Andreu, J. Clar (Cardell), Magaña, Cantos (Ferretjans), Marín, S. Martí (Tomàs).

Gols: 1-0, m. 61, A. Clar. 2-0, m. 72, A. Clar.

Comentari: El Formentera sens dubte ha estat l'equip més fluïdet del grup però els seus jugadors són molt disciplinats sobre el terreny de joc i costa de fer-los un gol, al menys quan actuen com a visitants, perquè es tanquen molt bé a la defensa.

L'Espanya durant el primer temps no va jugar gal·rebé i a alguns jugadors semblava que l'esfèric els cremava. Durant la segona part, el nostre equip va actuar millor i durant deu minuts la inspiració que tengueren va servir per aconseguir els dos gols, tots dos obra d'A. Clar, que en aquest encontre va ser el millor home del conjunt espanyista.

**MONTUÏRI, 2
ESPANYA,**

Espanya: Quintana, Tomás, Jaume, Cosme, Andreu, J. Clar (Bonet), A. Clar, Magaña, Cantos (Ferretjans), Marín i S. Martí.

Gols: 0-1, m. 50, Cantos. 1-1, m. 67, Mas. 2-1, m. 78, Manolo.

Comentari: L'Espanya va anar davant al marcador i després tal vegada va pecar de conservadorisme quan va voler conservar aquest resultat. Però també és veritat que es va llançar al contratac en algunes ocasions i va crear bastant perill, però en el futbol allò que compta són els gols i l'equip d'«Es Revolt», en deu minuts, va donar la volta al marcador en una reacció important.

**ESPANYA, 0
R. LA VICTORIA, 1**

Espanya: Quintana, Corbalán, Jaume, Cosme, Andreu, Ferretjans, A. Clar,

Magaña, Cantos, Marín (Bonet) i S. Martí.

Gol: 0-1, m. 12, Bonilla.

Comentari: La història es va repetir, igual que en el partit de lliga i amb un resultat idèntic, l'equip d'E. Gómez se'n dugué els dos punts de llucmajor amb tota justícia encara que no de la manera que ho feren perquè el seu joc va ser precedit d'un fora de joc i l'àrbitre, en una actuació dolenta, no va assenyalar unes mans dins l'àrea del R. La Victoria.

**FORMENTERA, 1
ESPANYA, 4**

Espanya: Quintana, Tomás, Jaume (Bonet), Cosme, A. Martí, Andreu, A. Clar, Magaña, Cantos, Marín, S. Martí (F. Garí).

Gols: 0-1, m. 30, Magaña (p). 0-2, m. 62, S. Martí (p). 0-3, m. 66, Cantos. 1-3, m. 85, Pep (p) i 1-4, m. 93, Cantos.

Comentari: Encara que el CD Espanya marcàs dos gols de penal la veritat és que va ser un vencedor amb tota justícia perquè

va realitzar el millor encontre d'aquesta darrera fase. Els visitants varen acabar amb nou jugadors per expulsió a causa d'una doble amonestació a Quintana i vermella directa a Magaña, encara que no era aquest el jugador que mereixia ser expulsat.

**ESPANYA, 0
MONTUÏRI,**

Espanya: Quintana, Tomás, Corbalan, Cosme,

Bonet (Cardell), Andreu (Romero), Ferretjans (Barceló), A. Clar, Cantos, Marín i S. Martí.

Gol: 0-1, m. 75, Mas.

Comentari: Amb aquest triomf l'equip de Llorenç Amengual aconseguí l'ascens a III de forma merescuda encara que l'Espanya va tenir més ocasions de marcar, però la sort no hi va ser i els visitants se'n dugueren un dels triomfs més trascendentals de la seva història.

GRUP A

ESPANYA-MONTUÏRI	0-1
RTV.LA VICTORIA-FORMENTERA	2-1

1. MONTUÏRI	6	3	1	2	7	4	7	+1
2. R.La Victoria	6	3	1	2	7	6	7	+1
3. Formentera	6	3	0	3	5	8	6	
4. Espanya	6	2	0	4	7	8	4	-2

GRUPO B

SEISLAN-BINISALEM	5-1
CALVIA-SANTANYI	2-2

1. CALVIA	6	4	2	0	12	8	10	+4
2. Binisalem	6	2	2	2	8	11	6	
3. Santanyi	6	2	2	2	12	9	6	
4. Seislan	6	1	0	5	11	15	2	-4

*Ascenden a Tercera: Calvià, Montuiri y La Victoria.

enviant o fent arribar aquest retall obtindrà **OBSEQUI SEGUR!**

NOM I LLINATGES.....
ADREÇA.....
POBLACIÓ..... TEL.....

ROVER SERIE 200

ROVER SERIE 200
CAMBIE DE AIRES.

AHORA. CON AIRE ACONDICIONADO GRATIS. Descubra la sensación de conducir con un nuevo aire. El aire acondicionado gratis que encontrará en muchos de los modelos de la serie 200 de Rover. Acérquese a nuestro concesionario y sentirá el deseo de cambiar de coche.

ROVER SERIE 200
SOBRE TODO ES UN ROVER.
Desde 1.645.000 ptas.*

ROVER **ILLA MOTORS, S.L.**
Avenida Caballero Ramón Samartín, s/n. - Teléfono 66 01 46
07020 LLUCMAJOR (Mallorca)

El tir de fona

Entrevista a Tomàs Cantallops, Jaume Quetglas i Joan Barceló

En Tomàs Cantallops és conegut dins Lluçmajor com un gran amant de l'esport, i no perquè sigui un gran atleta o esportista, sinó perquè amb la seva tasca al llarg de més d'una dècada ha anat fomentant diferents tipus d'esport i ha sembrat la llavor que en moltes ocasions ha fructificat fent possible que hi hagi hagut al poble un gran increment de les pràctiques esportives.

-En primer lloc ens podries parlar del que és l'esport de la fona i per quins motius es va posar en marxa aquesta modalitat a Lluçmajor?

-Devers l'any 1977 els blauets de Lluç i una sèrie de persones interessades en aquest tema ho començaren. Ja sabem que fa uns dos mil cinc-cents anys existien els foners balears que eren famosos a tota la Mediterrània i per aquest motiu es va elegir el tir de fona com a esport autòcton de les illes malgrat sabem que s'ha tirat amb bassetja des de fa molts anys.

Aquesta gent interessada que he anomenat abans es va posar en contacte i va decidir de fer un reglament comú a totes les illes perquè a l'hora de competir s'unificassin els criteris. El Sr. Mascaró Passariu fou un dels quals, com a historiador, hi va intervenir, així com D. Mateu Canyelles, actual president de la Federació Balear, i feren possible que es pogués reglamentar perquè ells són jutges de la Federació d'atletisme i és la federació més normativitzada de totes.

Més tard, quan Biel Frontera i un grup de gent es va reunir i quan tengueren una mica d'esborrany decidiren posar-se en contacte amb el CGI i els ajudà a fer la reglamentació que si bé ha canviat un poc ha estat perquè en un principi

era amb tir de pedres i ara, per evitar perills, sobretot per als infants, s'ha introduït el tir amb pilota de tennis, per fomentar aquest esport entre els escolars...

Per això s'ha incrementat molt el nombre de tiradors i aficionats. El dia del campionat n'hi va haver un que en les cinc primeres tirades va ferir el centre de la diana i això demostra la gran precisió a què s'està arribant.

Aquí tenim també, acompanyant en Tomàs, dos al.lots, en Jaume Quetglas i en Joan Barceló, que es classificaren entre els primers de Mallorca i tengueren l'opció d'anar a Eivissa a competir al concurs interinsular.

En la darrera tasca en què s'ha embarcat ha estat a organitzar un petit grup de foners, alguns dels quals ja tenien alguna experiència per participar al campionat de Balears de tir de fona en les categories aleví-benjamí i infantil-cadet. Però, deixem que sigui ell qui ens expliqui com va començar aquesta història.

-I tu, Joan, què ens pots contar?

-Jo abans havia tirat alguna pedrada per foravila però enguany ha estat la primera vegada que tir amb pilota. Entrèn des que em varen avisar per tirar al concurs, fa devers quatre mesos. Aquesta anada a Eivissa ens ha agradat molt. Jo no havia sortit mai de Mallorca ni havia anat mai amb avió.

-Creis que l'any que ve us anirà tan bé com enguany, o més?

-Creim que si entrenam tot l'hivern ho podrem fer millor.

-Dos tercers llocs de Balears, cadascun en la seva categoria, són dignes de tenir en compte i de donar l'enhorabona tant als joves foners com al seu entrenador Tomàs Cantallops.

C. Font

C. Julià

-Quines perspectives hi ha per a l'esport de la fona a Lluçmajor?

-Ara per les Fires hi haurà una competició al camp de futbol amb tir de pedra, per a homes, dones, nins i nines. Si hi ha un grup suficient d'aficionats crec que es podrà mirar de crear un club com hi ha ja a cinc pobles de Mallorca.

-Mem, i vosaltres, al.lots, quin temps fa que tirau? Jaume, fa molt temps?

-Fa devers tres o quatre anys. A Lluçmajor he tirat amb pedres i l'any passat va ser quan vaig començar a participar amb pilota. Ja havia guanyat dues bassetges i enguany, un trofeu.

CLASSIFICACIONS FINALS CAMPIONAT DE BALEARS DE TIR DE FONIA

Categoria Aleví-Benjamí:

-1er. Joan C. Reyes Diez (Palma)

-2n. Modesto Mañas Moreno (Son Servera)

-3r. Joan Barceló Calviño (Lluçmajor)

Categoria infantil-cadet:

-1er. Alex Cruz Juan (Palma)

-2n. Jordi Martínez del Rio (Palma)

-3r. Jaume Quetglas Caldes (Lluçmajor)

L'esport escolar a la vila

Futbol Sala

Quan han conclòs tots els campionats de l'Esport per a l'Edat Escolar, que es fan mitjançant les tres APAS dels tres col·legis d' EGB de la vila (C.P. Rei Jaume III, Sant Bonaventura i Nostra Senyora de Gràcia), ens resta fer-ne un petit resum del que ha estat aquesta activitat al llarg del curs esoclar 92-93.

Els esports que les APAS han dut a terme han estat, Futbol Sala, Tennis Taula, Escacs, Gimnàstica Esportiva i Tir de Fona (Passetja), encara que els escolars de Lluçmajor han participat també, però mitjançant els seus clubs, a Bàsquet i Atletisme.

Dels esports de Tir de Fona i Escacs, en trobareu informació en un altre article d'aquestes planes esportives.

Pel que fa al Futbol sala, l'esport més nombrós, començarem dient que hi han participat un total de 8 equips amb 107 participants totals. Aquests 8 equips han tingut els següents Monitors:

Cadets (Selecció Lluçmajor) i Infantils (Selecció Lluçmajor i Sant Bonaventura), entrenats per Paco Ramos.

Aleví (S.Lluçmajor) i 1 Benjamí (Rei Jaume III), per Biel Bibiloni.

Benjamí (S. Lluçmajor), per Pere Matheu ajudat per Manolo.

Iniciació (S. Lluçmajor), per Ramon Castell i Miquel Joan Mas.

Equip Selecció Lluçmajor de Futbol Sala. Monitors: Ramon Cardell i Miquel J. Mas. Iniciació.

Iniciació (Ntra. Sra. de Gràcia), per Julio Pantoja.

Una vegada començats els entrenaments i no havent-hi d'altre equip de la comarca inscrit en cadets, els al·lots que conformaven aquest equip passaren als 2 equips infantils.

Després de lluitar esportivament durant els mesos de gener a abril (Vegeu-ne les classificats comarcals), es classificaren per jugar el campionat de Mallorca els 2 equips infantils, l'aleví, els 2 benjamins i l'iniciació de Ntra. Sra. de Gràcia.

Hem de dir que l'equip infantil de S. Bonaventura no va poder jugar el Campionat de Mallorca perquè en les mateixes dates es trobaven de viatges d'estudis fora de Mallorca.

El Campionat de Mallorca es disputà en totes les categories en dues jornades (1 per setmana) i a la segona jornada els primers de cada grup jugaven per els llocs 1r al

BIC.

Equip Ntra. Sra. de Gràcia de Futbol Sala. E.J. Pantoja. Iniciació.

4t, els segons per als llocs 5è al 8è i així fins al lloc 16è.

Els Infantils jugaren al Polispòrtiu «Prínceps de España», els Alevins a Artà, els benjamins a Campos i Sóller i els d'iniciació a Campos.

La millor classificació d'aquests equips ha estat el tercer lloc per a l'equip d'iniciació del Col·legi Nostra Senyora de Gràcia, que va aconseguir el 3r lloc de Mallorca.

Els altres equips obtingueren aquestes classificacions:

Benjamí Selecció Lluçmajor, 8è lloc de Mallorca.

Benjamí C.P. Rei Jaume III, 12è lloc de Mallorca.

Aleví Selecció Lluçmajor, 4t lloc de Mallorca.

Infantil Selecció Lluçmajor, 9è lloc de Mallorca.

TENNIS TAULA

Un total de 14 al·lots són els que en aquest esport, entrenats per José Méndez i per primera vegada, hi han participat, fent el torneig per equips, i a la categoria aleví masculí i com a Selecció de Lluçmajor en Sebastià Ramis i en Daniel López, després d'aconseguir el campionat comarcal, participaren al Campionat de Mallorca i varen obtenir el 3r lloc, després dels 2 equips de Palma: aquesta final es va celebrar al nostre pavelló polispòrtiu.

A la categoria CADET hi participà l'equip del Col·legi Ntra. Sra. de Gràcia, format per Maimó, García i Lucas, i varen aconseguir 3r lloc al campionat de Mallorca, el segon classificat va renunciar i va donar lloc a participar aquest mateix equip a la final Balear i va aconseguir el 4t lloc en aquesta final.

Selecció Lluçmajor de Tennis Taula 92/93. Monitor: Josep Méndez.

GIMNÀSTICA ESPORTIVA

En els mesos de novembre a juny, s'ha desenvolupat aquesta activitat amb 12 nines de diferents centres i edats, sota les ordres de la monitora Polita Pujol, l'activitat s'ha dut a terme en el gimnàs del Col·legi N.S. Gràcia i l'experiència ha estat molt positiva, ja que després d'haver realitzat diferents demostracions, aquestes nines i d'altres que puguin ategir-se estan disposades a prendre part a les competicions reglamentàries que es convoquin.

Per acabar hem de dir que el passat dia 5 de juny hi va haver la cloenda de l'activitat en el pavelló, amb una sèrie de partits de futbol sala, per a després disfrutar d'un petit berenar tots els participants i on se'ls va fer entrega d'una medalla com a record i va tancar l'acte el Sr. Oliver, Batle de Lluçmajor.

Enhorabona a tots els qui hi heu participat i esperem que l'any que ve siguin molts més els que s'animin a practicar algun esport.

Esport: Futbol Sala. Categoria: Iniciació

Equips	J	G	E	P	GF	GC	Pt.
1. S' Arenal A	10	10	0	0	118	5	20
2. Bisbe Verger A	11	10	0	1	71	27	20
3. Ntra. Sra. Gràcia	10	6	2	2	30	24	14
4. F.J. Ballester B.	10	6	1	3	49	30	13
5. Joan Veny	10	6	0	4	39	36	12
6. Blai Bonet A.	11	5	1	5	37	37	11
7. Blai Bonet B.	11	3	1	7	21	56	7
8. S. Lluçmajor	10	2	2	6	51	60	6
9. S' Arenal B.	8	3	0	5	21	32	6
10. Ses Salines	10	2	1	7	19	48	5
11. F.J. Ballester A.	9	2	0	7	10	42	4
12. Bisbe Verger B.	10	1	0	9	9	76	2

Esport: Futbol Sala. Categoria: Benjamí

Equip	J	G	E	P	GF	GC	Pt.
1. Rei Jaume III	7	5	1	1	41	11	11
2. Cala d' Or	7	4	3	0	28	18	11
3. S' Arenal B.	6	4	2	0	42	17	10
4. S. Lluçmajor	7	3	2	2	26	25	8

Equip Sant Bonaventura de Futbol Sala. Monitor: Paco Ramos. Infantil.

5. Reina Sofia	6	2	1	3	11	23	5
6. S' Algar	6	1	2	3	16	20	4
7. Joan Veny	7	1	1	5	6	41	3
8. S' Arenal A.	6	0	0	6	5	20	0

Esport: Futbol Sala. Categoria: Aleví

Equip	J	G	E	P	GF	GC	Pt.
1. F.J. Ballester	3	3	0	0	11	5	6
2. S. Lluçmajor	4	3	0	1	16	10	6
3. S' Arenal	4	2	0	2	17	13	4
4. Santanyí	4	1	0	3	10	16	2
5. Joan Veny	3	0	0	3	3	13	0

Esport: Futbol Sala. Categoria: Infantil

Equip	J	G	E	P	GF	GC	Pt.
1. S. Lluçmajor	5	5	0	0	23	10	10
2. S' Arenal	5	2	2	1	14	11	6
3. Sant Bonaventura	5	3	0	2	14	18	6
4. F.J. Ballester	4	1	1	2	11	13	3
5. Santanyí	5	1	1	3	14	19	3
6. Joan Veny	4	0	0	4	0	4	0

Escacs

Nicolau Roca juga la seva darrera partida.

La temporada dels escacs escolars de Lluçmajor ha arribat, per aquest any, al seu fi. Durant aquest període els jugadors de Lluçmajor han donat les seves primeres

passes dins el món dels escacs. Han après les coses bàsiques per jugar i, amb moltíssima il·lusió, han participat en el campionat escolar. Tots varen passar la prova de la fase marcal i es varen classificar per al campionat de Mallorca.

El campionat de Mallorca va ser molt dur, però no va impedir que el jove Nicolau Roca acabés com a campió a la categoria aleví. La resta de jugadors, malgrat la seva il·lusió, va haver de conformar-se amb posicions mitjanes, però amb moltes expectatives d'un bon lloc per a l'any que ve.

Nicolau Roca en classificar-se per al campionat de Balears, va sorprendre els seus rivals amb el seu bon joc. El campionat es jugava a sis rondes i Roca aconseguí 3'5 punts, més de la meitat. Amb aquest resultat aconseguí la posició de subcampió de balears a la categoria aleví, confirmant les seves possibilitats com jugador d'escacs.

Només, i ja per acabar, agrair la seva dedicació a Biel Burguera, Xisco Vidal, Miquel Barceló, Maria M. Bethencourt, Joana M. Solano, Pep Forteza, Toni Cardell i Nicolau Roca. Sense ells els escacs de Lluçmajor no haurien sortit endavant, i ànim des d'aquestes línies a tot aquell que tengui ganes de jugar perquè ho provi.

Encontre paterno-filial

Com a final de temporada, divendres dia 18 a les 20 hores al camp municipal d'esports va tenir lloc l'encontre més divertit de tota la temporada protagonitzat pels nostres benjamins que s'enfrontaven als seus protagonistes pels nostres benjamins que s'enfrontaven als seus progenitors.

El partit va ser legal en quasi tots els aspectes, llevat de la cridòria dels jugadors grans i de les petites «trampes» de què feren ús per guanyar als seus fills. L'encontre era molt igualat (un empat a quatre gols) i llavors algunes mares també hi participaren, amb tacons inclosos. La

En falten alguns i també falten elles però aquest «equip» és una mostra del conjunt patern i matern que va jugar divendres, dia 18.

porteria era ocupada per dues guardianes i en qüestió de devers dos minuts, el conjunt dels nins marcaren

tres gols, un rera l'altre.

Va ser un horabaixa molt entretingut i els pares (sobretot els pares) han de-

mostrat que encara continuen en bona forma.

C. Font

ENTRE NOLTROS

NAIXEMENTS

-Antoni García i Mas, fill d'Antoni i Pedrona nasqué el 22-5-93

-Guillem Aulet i Oliver, fill de Jaume i Antònia, nasqué el 1-6-93

-Miquel Rigo i Camarena, fill de Jaume i Mercè, nasqué el 5-6-93

-Laura Tomàs i Galván, filla de Miquel i Maria Jesús, nasqué el 15-6-93.

MATRIMONIS

-Jesús Soler Montellón i Rosa Maria Sanpol Barceló, es casaren el 22-5-93 a l'església de Sant Bonaventura.

-Ramón Maya Amaya i Maria Teresa Torres Amaya es casaren el 3-6-93 al Jutjat de Pau.

-Joan Sebastià Lara Sánchez i Maria Jesús Muñoz Ortega es casaren el 15-5-93 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

-Andreu-Joan Cañellas Coll i Immaculada Concepció

Santos Ortiz es casaren el 19-6-93 a l'església de la Llac-tància.

-Pau-Andreu Palomares García i Antònia Medina Pérez es casaren el 29-5-93 a l'església de Sant Bonaventura.

DEFUNCIONS

-Joaquín Orenes Cano, morí el 21-3-93 als 69 anys.

-Felip Coll Puigserver, morí el 14-5-93 als 61 anys.

-Francesc Molina i Martínez, morí el 24-5-93 als 67 anys.

-Manela Belenguer i Aznar, morí l'1-6-93 als 67 anys.

-Gabriel-Angel Camps i Requis morí el 29-5-93 als 24 anys.

-Pere Rosselló i Adrover, morí el 16-6-93 als 70 anys.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

Maria Car

Boutique

C/ Impremta n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Pes forat des moix

Els obrers de Cobra no tenen gaire miraments a l'hora de prevenir els accidents. El passat dissabte dia 11 de juny, al carrer de la Marina hi havia una síquia que era una trampa per als ciclistes, motoristes i conductors d'automòbils. És ben probable que algú hi caigués o hi deixàs alguna roda del cotxe. La síquia, tallada perpendicularment, tenia més d'un pam de fondària i no hi havia senyalització que ho indicàs. Mentrestant, al carrer de Melià, sobre la voravia, hi havia una feixuga planxa de ferro que sortia un pam al mig del carrer i ben bé hagués pogut servir per tapar la síquia.

No sabem si dimarts es va passar solució al perill però allò que és veritat és que del dissabte a dilluns horabaixa encara hi era. A més de manar als municipals que avisin els ciutadans perquè recordin el deure que tenen de pagar l'impost de les plaques, els nostres governants també haurien de posar més esment per a la seguretat vial del poble.

Sopa de lletres

5 classes de natació

S	E	C	A	R	B	N	Ç	I	E	H
O	L	R	U	H	C	T	O	A	R	B
C	O	I	G	T	N	G	E	Q	D	J
Y	A	Q	T	A	N	E	U	Q	S	E
F	X	W	M	S	B	M	C	P	R	D
Z	M	A	U	P	E	G	A	U	O	Ç
A	U	Ç	N	T	S	O	I	M	D	F
T	S	A	N	O	L	L	A	P	A	P
W	F	R	S	P	L	C	S	F	R	I
I	T	D	E	N	F	R	D	E	C	F

Solució del mes passat.

-Serró	-Braguer
-Bufador	-Campana
-Graí	-Barrerons
-Canyeta	-Vestit

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

VINE A PROVAR-LO

Twingo

INVÉNTATE CÓMO VIVIRLO.

RENAULT

RENAULT
EL PLACER
DE VIVIRLOS

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels.s 66 01 40 i 66 00

SEAT

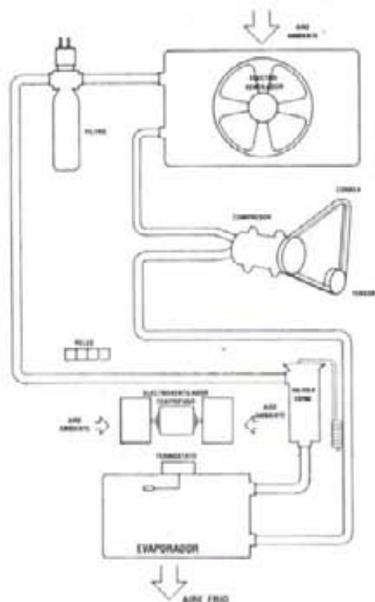
**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.**

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

**AIRES CONDICIONATS
A TOTS ELS VEHICLES
I FRIGORÍFICS PORTÀTILS**

Montatge i Reparació

Demanau pressupost